

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๒

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๓ ถึง ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

๑. แจงเรื่องนายสวัสดิ์ สารศาติน ลาออก
จากกรมราชการวิสามัญพิจารณาร่างประ-
มวลกฎหมายอาญา และตั้ง พ.ต.ท. พิเศษ
นี้ล้วนนานที่ เป็นกรรมาธิการแทน ๒๑๖๗ - ๒๑๖๘

๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่
๒๑/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ๒๑๗๐

๓. กะตุ๋ถาม

(๑) เรื่องการขายนาคาลทราย ของนาย
เทพ เกตุพันธ์ งามกระทรวงการอุตสาหกรรม
กรรม ๒๑๗๐ - ๒๑๗๑

(๒) เรื่องโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้นในจังหวัด
หวัดเชียงใหม่ ของเจ้าบุญเลิศ ณ เชียง
ใหม่ งามกระทรวงเกษตรธิการ ๒๑๗๑ - ๒๑๗๕

(๓) เรื่องเครื่องบินมาทิ้งระเบิดในเขต
แดนไทย ของนายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์
งามกระทรวงมหาดไทย ๒๑๗๕ - ๒๑๗๗

(๔) เรื่องการขายอาหารกลิ้งจิ้งหี๋ให้แก่
ข้าราชการและประชาชน ของนายเทพ
เกตุพันธ์ งามสำนักนายกรัฐมนตรี ๒๑๗๗ - ๒๑๘๐

(๕) เรื่องการเพาะครูและการสอนภาษา
ต่างประเทศ ของขุนคลังฤทธิศึกษากร งาม
กระทรวงศึกษาธิการ ๒๑๘๐ - ๒๑๘๓

(๖) เรื่อง ผู้เช่าบ้านทรัพย์สิ้นพระมหากษัตริย์ถูกขับไล่ ของนายบุญคุ้ม จันทรสรีสุริยวงศ์ ตามสำนักนายกรัฐมนตรี ๒๑๘๗ - ๒๑๕๐

(๗) เรื่อง การออกไปอนุญาตค้ำพื้นซึกฉากไม้ ของ พ.ท. พโยม จุลานนท์ ตามกระทรวงเกษตรธิการ ๒๑๕๐ - ๒๑๕๔

๔. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๕๑ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ๒๑๕๔ - ๒๑๗๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๗๑ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเชิญที่ประชุมต่อไป ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง
ที่ระนังให้ที่ประชุมทราบ ข้าพเจ้ามีเรื่องที่ระนังให้ที่ประชุมทราบใน
วันนี้คือนายสวัสดิ์ สาระศาลิน กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างประมวล
กฎหมายอาญาลาออก ๑ คน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ถัดว่า
ที่ประชุมอนุมัติให้นายสวัสดิ์ ลาออกได้ และข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม
ต่อไปว่าจะคงเพิ่มเติมให้เต็มจำนวนเดิมที่สถานใดทั้งไว้หรือไม่ จำนวน
ทั้งหมดของคณะกรรมการคณะนี้มี ๓๑ คน เมื่อลาออกเสีย ๑ คนก็ยังมี
เหลือ ๓๐ คน

นายเทพ เกิดพันธ์ (อุดรดิตถ์) : ข้าพเจ้าเห็นควรคงเพิ่ม

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าเห็นควรคง ข้าพเจ้าขอปรึกษา
ที่ประชุม

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถัดว่าที่ประชุม
อนุมัติให้คง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตรวด) : ถ้าหากว่าตกลงกันแล้วให้ตั้ง
ข้าพเจ้าขอเสนอชื่อคือ พันตำรวจโทโพธิ์มน นิลวัฒนานนท์

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นของหลวง คือมองผู้ที่ไม่ทัน
ขาดคำ เมื่อไม่มีผู้ใดที่คิดว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งเต็มจำนวน
ที่สภาได้ตั้งไว้เดิม

หลวงอรรถพรพิศาล (ตรวด) : ขอเสนอ พันตำรวจโทโพธิ์มน
นิลวัฒนานนท์

ประธานสภาผู้แทน : เผลอไปหน่อย คือไม่ได้ขออนุมัติว่าเป็น
ชื่อเดียว หรือเสนอเป็นหลายชื่อ

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอมองแล้ว
คือข้าพเจ้าไม่เห็นควรตั้งขึ้น แล้วประธานก็ไม่ให้โอกาสข้าพเจ้าพูด คือ
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องเพิ่ม ๓๐ คนตามปกติในกรณีการที่
มาประชุมกันก็ไม่.....

ประธานสภาผู้แทน : มันเป็นอย่างนี้ ผ่านไปแล้ว ในขณะนั้น
ผมไม่เห็น

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : มิได้ หลวงอรรถพรท่าน
ยื่นขึ้น นึกว่าจะที่ท้วง ในโอกาสนั้นก็เป็นโอกาสที่ท้วง ความจริง
ควรจะให้โอกาสที่ท้วงเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คือเกี่ยวเรื่องมีนเลขที่ประชุมได้อนุมัติ
ให้ตั้งไปแล้ว ในขณะที่คุณสวนจะชี้แจง ผมก็ไม่เห็นจริง ๆ เมื่อผมไม่เห็น
ก็เห็นว่าประชุมไม่ได้ที่ท้วง ขอให้ไปตามที่ประชุมอนุมัติแล้วกัน
เรื่องจะได้สิ้นสุด

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : อย่างนั้นก็ตามใจ

นายพรหมมา แคนวงษ์ (กาฬสินธุ์) : สำหรับการครั้ง
กรรมาภิการ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระงับหลาย ๆ คนแล้วให้สมาชิกสภา
ลงมติว่าจะเลือกเอาใครคนใดคนหนึ่ง

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรดิตถ์) : กรรมาภิการเพิ่มเติมหรือ
ซ่อมแซมเพียงคนเดียวเท่านั้น ไม่ควรขอเสนอชื่อเลือกตั้งมากมายเสียเวลา
เปล่า ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอความเห็นที่ประชุมว่าใครเห็น
ควรเสนอชื่อเพียงคนเดียว โปรดประชุมขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรหลายคน โปรดประชุมขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ที่เห็นว่าเสนอหลายคนเลือกคนเดียว
๔ ที่เห็นว่าควรเสนอเพียงคนเดียวมี ๑๙

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอ พ.ค.ท. พิศมน์
นัถวิวัฒนานนท์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอเพียงคนเดียวและมีผู้รับรอง
ตั้งแล้ว

เลขานุการรัฐสภา : กรรมาภิการที่ถูกต้องเสนอแทน คือ พ.ค.ท. พิศมน์
นัถวิวัฒนานนท์

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอเสนอให้
รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ (สามัญ)
ครั้งที่ ๑

สมาชิกพรรค

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมีผู้ใดที่ทั้งคณะประชุมมติ
รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุกถาม กระที่ ๑ เรื่องการขายน้ำตาลทราย
ของนายเทพ เกตุพันธ์ ฉามกระทรวงอุตสาหกรรม

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมตั้งแต่วันที่ ในการขาย
น้ำตาลทรายให้แก่บริษัทหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่รัฐบาล จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่และขอทราบว่าวิธิการ ขายน้ำตาลทราย
ของโรงงานน้ำไทยนั้น ทำกันโดยวิธีใด

๒. ถ้าเห็นได้ทราบว่าโรงงานน้ำตาลไทยปฏิบัติกิจการ อันจะทำให้
เกิดความเสียหายแก่รัฐบาลอย่างร้ายแรง โดยทำสัญญาซื้อขายกันไม่
ถูกต้องควรจะเห็นไปได้ และมีแต่ทางรัฐบาลจะเสียหาย รัฐบาลจะ
จัดการอย่างไรหรือหาไม่

พล.ต. หม่อมสนทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
อุตสาหกรรม : กระทั่งมาถึงเมื่อประชุมเคยวานเอง และในเรื่องนี้
เกี่ยวข้องกับกระทรวงซึ่งจะต้องได้ส่วนกัน กระผมขอกราบเรียนรวมกันทั้ง
สองข้อโดยย่อทั้งนี้ว่า ในการซื้อขายของโรงงานน้ำตาลนั้นอยู่ในสิทธิของ
ผู้อำนวยการที่จะทำสัญญาและดำเนินการซื้อขายได้เอง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่
เกิดขึ้นมาตั้งแต่เดิม และก็ยังไม่ได้ปรับปรุงในการดำเนินการ เพราะ
ฉะนั้นทางรัฐบาลก็กำลังพิจารณาที่จะทำการ ปรึกษารุ่นในบริเวณซื้อขาย
นั้นอยู่ แต่ขอแนะนำท่านสมาชิกของสภาทราบว่าระเบียบเดิมแล้วก็คือ
คุณก็เห็นเพราะเป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่รัฐบาลจะต้องทำการสอบสวนต่อไป

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตตฺรคิตฺถ) : ในเรื่องการขายนาคาล
ทราชน ที่ท่านรัฐมนตรีไม่ยืนยันแน่นอนว่าซื้อเท็จจริงเช่นอย่างโรนั
ขอเรียนท่านประธานว่าจะให้กระผมซื้ออย่างไรดีครับ เพราะท่านไม่ยืนยัน
รายละเอียด ถ้าฉันซื้อไปก็ไม่ไ้ความ เรื่อนกันจะคอยกันให้ เพราะ
เหตุว่ากระผมมีเงินไว้ ๕-๕ วันแล้ว และโรงงานนาคาล กระทรวง
อุตสาหกรรมก็มีพอจะเรียกพุกกันได้ ทำ ๓๐ นาทีก็เสร็จ แล้วจะให้กระผม
ซื้ออย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ตามรัฐมนตรีชี้ให้เห็นว่า ท่านขอเลื่อน
ไปตอบในวันหลังจะได้ไหม

พล. ต. หม่อมสนทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
อุตสาหกรรม : กระผมก็กราบเรียนแล้วว่าท่านฟังมาจะมีกระผมในสภา
นี้เอง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเท็จจริงขอตอบในวันหน้า

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเลื่อนไปตอบในวันหลัง

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตตฺรคิตฺถ) : เมื่อไรครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็เย็นวันพฤหัสบดีหน้า

ประธานสภาผู้แทน : วันพฤหัสบดีหน้าผมจะให้ท่านคอยให้ได้
กระทัดถามข้อไป เรื่องโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่
ของเจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่

เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้วัน
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากเวลาทางจังหวัดเชียงใหม่ กำลังโรคระบาดสัตว์
ความสำคัญต่าง ๆ เกือบทั่วทั้ง ๑๗ อำเภอ วรมทั้งถึง ขบทรายว่า ทาง
ข้าหลวงประจำเชียงใหม่ ได้รายงานเรื่องนามาถึงกระทรวงหรือไม่ และ
ทางกระทรวงได้สั่งการไปแล้วประการใด ได้ผลอย่างไร

๒. ยานักบินทั้งนักโรคระบาดสัตว์ ทางรัฐบาลได้เข้าไปช่วยทางจังหวัดเชียงใหม่ บั๊ละเท่าใด และเป็นนายบังคับโรคระบาดบ้าง ๒๒๓๒ คน มีจำนวนอย่างละเท่าใด

๓. เหตุใดทางกรมจังหวัดเชียงใหม่ ไม่มียานักบินโรคระบาดสำหรับม้าเลย ทำให้ม้าในท้องที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอสันกำแพงตายมาก ข้อทราบดีว่าทางรัฐบาลจะมีทางป้องกัน และช่วยเหลืออย่างไรหรือไม่ และเมื่อใด

๔. ในชั้นนี้ ใครขอให้รัฐบาลได้รับจ่ายยานักบินโรคระบาดเพราะมาไปยังเจ้าหน้าที่สัตว์แพทย์ จังหวัดเชียงใหม่โดยด่วน จะได้หรือไม่ จะจ่ายเท่าไร เมื่อใด

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี กระทรวงเกษตรวิธิการ ขอตอบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะได้บรรยายงานว่ามีโรคระบาดชนิดต่างๆ เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ มีคนโรคภัยไข้เจ็บ เกิดขึ้น ๑๐ อำเภอ รวม ๒๙ ตำบล จนถึงขณะโรคในตำบลเหล่านั้นได้สงบลงหมดแล้ว คงเหลือแต่ตำบลแม่สาย อำเภอฝาง ซึ่งพบโรคระบาดเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๔๙๑ รวมสัตว์ตาย โค ๓๓ ตัว กระบือ ๑๘๘ ตัว นกตัวขึ้นให้แก่โค ๑,๒๔๘ ตัว กระบือ ๓,๒๗๒ ตัว

โรคโรคระบาดสัตว์ โรคชนิดนี้เกิดต่อเนื่องมาแต่ พ.ศ. ๒๔๙๐ คงมีเหลืออยู่ใน พ.ศ. ๒๔๙๑ ๖ ตำบล ในท้องที่ ๓ อำเภอ คือ อำเภอฮอด อำเภอจอมทอง อำเภอเมือง ที่คนโรคภัยไข้เจ็บไปแล้วทั้ง ๖ ตำบล ตำบลสงขลบุรี ตำบลสุคิบาล ตำบลลัวะ อำเภอเมือง ซึ่งพบเมื่อวันที่ ๓๑

พฤษภาคม ๒๕๕๑ สัตว์ตายรวม ๖ คำมัล โค ๑๕ ตัว กระบือ ๑๕๐ ตัว นิคายบ็องกัน โรคนี้รวม โค ๕,๓๖๐ ตัว กระบือ ๑,๐๗๗ ตัว

โรคเซอร์รา ระบาดงานเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ว่ามีโรคเกิดขึ้นในทั้งที่คำยลสันกำแพง และตำบลทรายมูล อำเภอสันกำแพง มีม้าตาย ๘ ตัว บัวยอยู่ ๑๒ ตัว

เมืองทรายมีโรคเกิดขึ้นตามระเบียบเป็นหน้าที่ของสัตว์แพทย์ต้องรีบออกไปดำเนินการป้องกันและควบคุมทันที เมื่อได้ทราบสขณนั้นคนแล้วก็รายงานให้กรมทราย และเจ้าที่จัดการวัคซีนหรือยาชนิดโค สัตว์แพทย์ก็รีบไปดำเนินการตั้งที่กล่าวข้างต้นแล้ว

ข้อ ๒. จำนวนวัคซีนจ่ายไปแล้วเท่านั้น

วัคซีนยารโยน ๘๓,๐๐๐ ชม.³ และสัตว์แพทย์ได้ฉีดเมื่อวันที่ ๑๖ เดือนนี้ สั่งจ่ายโคอีก ๑๕,๐๐๐ ชม.³

วัคซีนวินเทอร์เฟสต์ ๑,๘๐๐ ชม.³

ม้ามพิษแพะ ๗,๓๐๐ โคส

๓. ยาสำหรับนิกบ็องกันมีที่เห็นโรคเซอร์รา ทางการยังผลคือไม่พรมียาชนิดหนึ่งซึ่งใช้สำหรับป้องกันและรักษาโรคเซอร์ราได้ก็ คือซอดยานากาโทล แต่ยานี้นั้นของบริษัทยะเออ เยอร์มัน ซึ่งหลังจากสงครามแล้ว ยานี้นั้นก็ไม่มีส่งเข้ามาเลย แต่ทราบว่าใหม่อีก ๓-๔ ชนิดซึ่งมีคุณภาพดีกว่าใช้โคที่เท่ากับของเยเออ คือยานากามิน แอนทิวไฮลัสตีโยเฟิน แต่ยาเหล่านี้ในคลังของไทยไม่มี มีทั้งทางกรยังไม่คอยทราบแน่นอนถึงคุณภาพของยานว่า จะมีผลในการใช้โคที่เพียงใดหรือไม่ การช่วยเหลือป้องกันโรคนี้ นอกจากสัตว์แพทย์จะได้ไปดำเนินการ แนะนำในทางป้องกันความวิบัติการป้องกันโรค เช่น การกัก แยกสัตว์ และให้

เจ้าของสัตว์รวมสัตว์จึงเกิดขึ้น ซึ่งบนสัตว์สำคัญ สัตว์ที่คิดด้วยโรคแล้ว
กรรมที่สัตว์และสัตว์พาหนะจะให้พยายามคิดกล่าวหาว่าคงกล่าวมาจำหน่าย
ให้แก่เจ้าของสัตว์ในราคาเท่าทุน

ข้อ ๘. เนื่องจากยาชะนิคนั้นยังมีขายแพร่หลายในประเทศไทย
และหาซื้อได้ยากคงได้เสนอมายังต้นแล้ว ทางการกระทรวงกำลังคิดต่อ
หาชะนิคนั้นในและภายนอกส่งไปยังจังหวัดเชียงใหม่ต่อไปโดยด่วน

เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : ตามที่รัฐมนตรีได้
ตอบข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง แต่เวลานี้โรคยังไม่สงบ กำลัง
ระยาคทั่วทุกหนทุกแห่งทุกตำบลทุกอำเภอยังไม่หาย ละเพาะอย่างถึง
ค่ายล้นกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ กำลังเกิดกำลังตายแยะ ข้อ ๒ เรื่อง
ยาชะนิคนั้นโรคทางรัฐบาลไม่มีหนทางจะจ่ายให้ ให้ทางไหนทำการไปก่อน
เพราะเวลานี้ระยาคกำลังตายกันมาก อำเภอสันกำแพง อำเภอเมือง

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ยาสัตว์ยี่ห้ออื่นโรคเวลานี้
ได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่ามียาชะนิคนั้นใหม่ซึ่งมีคุณภาพก็เท่ากับที่เคยใช้ มี
บริษัทเฮอริ่งส่งจำหน่ายแต่มีจำนวนน้อย ทางการสั่งให้เจ้าหน้าที่
สืบหาตลอดว่ายาชะนิคนั้นมีขายมากน้อยเท่าใด ถ้าหากว่าไม่มีก็จะคิด
ซื้อไปยังต่างประเทศเพื่อจัดให้ยาชะนิคนั้นเข้ามาให้เพียงพอ แล้วจึงส่ง
ไปยังจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นโรคเชื่อว่าโรคระบาดเพื่อช่วยยาคับ คัดไป
ขัญหาอีกข้อหนึ่งซึ่งสมาชิกผู้ มีเกียรติยศกว่าโรคเวลานี้กำลังระยาคโดย
เฉพาะในค่ายล้นอำเภอเมืองนั้น ในชั้นนี้ได้ทราบเรียบร้อยแล้วเป็นข้อ
เท็จจริง คือว่าถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ใครมีรายงานก็จะรีบขอยกมาขังกรม
ปลัดก็ได้ แล้วทางนี้จะรีบปรึกษาให้ความช่วยเหลือต่อไป

เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : ถ้าเจ้าหน้าที่การตรวจ
ว่าเร่งไปช่วยโรคแล้วได้หรือไม่ เวลานี้โรคกำลังเกิด ชีขจรต่าง

นราธิวาส รวม ๑๑ ตก ถูกขังเรือนจำหรือเสียหาค่า และราษฎรบาง
คนถึงแก่ชีวิตไปก็มี จึงขอทราบว่า รัฐบาลทราบเรื่องนั้นแล้วหรือไม่ว่า และ
ได้จัดการไปแล้วประการใด ?

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอตอบว่า เมื่อวันที่ ๑๒ เดือนนี้ เวลา ๘ นาฬิกา ๕๕ นาที
โตมเครื่องบินต่าง ประเทศไม่ทราบสัญชาติใดได้อินมาลงแถวถึงอำเภอ
โคตะโมะทำการยิงกราดด้วยปืนกลประมาณ ๒ ชุด ทั้งผู้กระเอบถูกหัวหน้า
คนงานยาสูบและคนงานหายไ้ ๓ คน ถูกโรงงานเสียหายไ้ ๒ หลัง
เครื่องบินลำนั้นได้โหมหน้ากลับไ้ทางกลับคืน ทางรัฐบาลได้คิดค้ไ้ไปยัง
กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อดขอเรือแกลมไ้ไปยังต่างประเทศทาง อังกฤษว่า
ให้ลี้ภัยสงวนในเรือน

นายสมรต เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ข้าพเจ้าขอซักค้ที่
ไ้ว่า จำนวนทรัพย์สินของราษฎรเสียหายและราษฎรที่ตายไ้รัฐบาลจะ
จัดการอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : พุดไ้ค้จ้ๆ หน่อย

นายสมรต เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : จำนวนทรัพย์สินสมบัติ
ของราษฎรที่เสียหายและจำนวนราษฎรที่ตายไ้ในรัฐบาลจะจัดการ ช่วย
เหลืออย่างไร และในเรื่องนี้รัฐบาลจะไ้ล้ภัยสงวนอย่างไรค้ไ้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ค้ขอเรองค้ที่ทั้งระเอบค้ที่นั้น สันนิษฐานว่า เนื่องจากว่าความร่วมมือกัน
ระหว่างประเทศไทยกับประเทศ สหัฐมีหลาย ในการที่จะปรยาย คอมมิวนิสต์
และโจรจัน เพราะฉะนั้นในการที่ปฏิบัติ ถ้าหากค้ไปเครื่องบินของฝ่าย
ศทรัฐมีหลาย มาปฏิบัติการ ก็เป็นเรอง ค้ค้ไม่มีเจคนาที่จะล้วงล้าข้ไ้โดย

เพราะว่าเขตก้นเค้นคิดคดกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องราษฎรตายหรือค้าเสีย
หายก็ เรืองกัน ๆ ก็ ขณะทางกระทรวงการต่างประเทศกำลังคิดด้วย
ก็อยู่ที่คนและเมื่อเข้าน ท่านอยู่ที่ทุกก็ได้ แสดงความเสียใจในเรื่องนี้ และ
ทางมลายู ได้ตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ความไว้อย่างไรจะได้ทราบกัน
ต่อไป

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ขอซักอีกครั้งหนึ่ง
ว่ารัฐบาลจะเตรียมการป้องกันและมีให้มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นต่อไปอีก
หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลกำลังเตรียมการอย่างเข้มแข็ง

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไป เรื่องเกี่ยวกับการขายอาหาร
กลางวันให้แก่ข้าราชการและประชาชน ของนายเทพ เกตุพันธุ์ ตาม
นายกรัฐมนตรื

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อุตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
นายกรัฐมนตรืเกี่ยวกับการพิจารณาหาทางลดค่าครองชีพ ทั้งต่อไปนี้

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการตั้งหรือขยายร้านค้าอาหารและ
เครื่องครัวทุกชนิดของคนไทย หรือขององค์การรัฐบาล ตามสถานที่
ราชการทุกแห่ง เพื่อให้ข้าราชการและประชาชนผู้ไปติดต่อได้บริโภค
ในราคาต่ำเป็นพิเศษ หรือไม่

๒. เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนที่สำเร็จจากโรงเรียนอาชีพ เช่น
โรงเรียนการเรือน ได้ประกอบอาหารตามวิชาที่เรียนมา เพื่อเป็นแบบ
อย่างและเผยแพร่ฝีมือของคนไทยในการปรุงอาหาร ให้เป็นที่นิยมทั่วไป
ทางรัฐบาลจะหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนเหล่านั้นได้เข้าทำอาหารขายอาหาร

▲ ▲
และเครื่องคั้นคานะกระทงทองวงกรม และสถานที่ว่าชกาทัว ๆ ไม้ จะ
ไต่หรือไม่ ?

๓. วิทยาลัยจะควบคุมข้าราชการที่ทำงาน อยู่ในกระทรวงทอง
กรมและส่วนสถานคานะภักให้รับประทานอาหารภายในบริเวณสถานที่
วิทยาลัยโดยผู้มอของคนไทยที่จักทำขาย จะไต่หรือไม่ ?

นายแจ่มชาติ มุณเฑรัตพันธ์ รัฐมนตรีสังราชการแทนนาย
รัฐมนตรี : วิทยาลัยขออยู่ในเรื่องอาหารดังนี้

สำหรับข้อ ๑ วิทยาลัยได้มีนโยบายขายอาหารอยู่ภาวะแก่บ้าน
ขายอาหารมากอยู่แล้ว โดยร่วมมือกับสมาคมและองค์การคานะภัก
สมคระกิจ เช่นที่กรมประชาสังเคราะห์ไต่กระทำอยู่กัน ได้ให้ความ
อยู่ภาวะแก่บ้านคนไทยซึ่งขายอาหารถูก แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อประ
ชาชนเป็นจำนวนขณะนลิก ๑๐๐ กว่าแห่งแล้ว

สำหรับข้อ ๒ ทว่าวิทยาลัยจะหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่สำเร็จ
วิชาอาชีพ เช่นโรงเรียนการเรือน ไต่ประกอบอาหารคานะภักเรียนมา
จะไต่หรือไม่ สำหรับในชั้นขอตอบว่า ถ้านักเรียนซึ่งสำเร็จวิชา
เหล่านี้ประสงค์จะทำงานในเรื่งกวดอาหาร ทางดาก็จะวิตกคดช่วยเหลือ
เหลือให้คานะภักสมคระ และ จะไต่คด คดกักระทรวงศึกษาธิการในเรื่อง
ขณะนระทรวงศึกษาธิการก็ได้มีงานซึ่งเกี่ยวกับคานะภักทั้ง คชวาน
ชาพร ซึ่งขยู่ที่อาคารววดคานะ ซึ่งใช้นักเรียนที่สำเร็จจากการศึกษา
มาทำ และข้อ ๓ วิทยาลัยจะควบคุมข้าราชการคานะกระทงทองวงกรม

และส่วนภักให้รับประทานอาหารในบริเวณสถานที่วิทยาลัยโดยผู้
มอของคนไทยที่จักทำขาย จะไต่หรือไม่ สำหรับในเรื่งขาวราชการ
สถานคานะภักเป็นจำนวนมาก ขางแห่งไต่จักทำไปแล้ว คดก็จักให้คนไทย

ไปทำขายอาหาร แต่ก็ยังไม่เห็นการมีภัตตาคารซึ่งให้คนไทยต้องบริโภค
อาหารในสถานทำงาน แต่พอขอมชั่งจึงให้ใช้เวลาไปรับประทาน
อาหารของคนไทย ซึ่งเวลานักทราบดีแล้วว่าระเบียบประทานอาหารของคน
ไทยและราคาถูก แต่จะยังมีเห็นจะเห็นเรื่องหมกหมิ่น แต่ในราคาการ
ทุกแห่งดีจะมีการคั้นนมวัวเลี้ยงบุตรไว้ ก็พยายามใช้อาหารไทยแล้วใช้
คนไทยหรือเด็กเรียนของโรงเรียนที่สำเร็จวิชาความรู้ขึ้นมาทำ ทำอาหาร
ให้ในโอกาสที่งานเช่นนั้น

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อัครดิษฐ์) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีสั่ง
แทนท่านนายก ฯ นั้น ได้เคยเป็นที่พอใจของข้าพเจ้าอยู่แล้ว แต่ทว่า
มีบางประการซึ่งเห็นโดยเฉพาะหน้าเวลานั้น ก็ความสถานที่ราชการ
เช่นอย่างรถไฟก็ หรือสถานที่ราชการทั่ว ๆ ไปก็กัน ยังมีคนต่าง
เข้าไปทำการค้าขายอยู่ทั้งนี้ทางรัฐบาลแก้ไขให้ได้แก่ชากหรือจะเอา
เวลาอีกสักเท่าไร เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะยังไม่หมดไป
สำหรับคนต่างที่เข้ามาค้าขายในสถานที่ราชการ

นายเขมชาติ บุนนาคพันธุ์ รัฐมนตรี : สำหรับเรื่องรัฐบาลก็จะ
ได้พิจารณาดำเนินการให้เหมาะสมต่อไปแล้วมีบางแห่งเช่นสถานที่ราชการ
เช่นโรงเรียนในเรื่องการขายอาหารในโรงเรียน นี้ก็ไม่มีระเบียบของกระทรวง
ศึกษาธิการไว้แล้วไว้แล้วว่าการเข้าไปขายอาหารในโรงเรียนมี
ระเบียบอยู่แล้วซึ่งเข้าใจว่าจะเห็นที่เหมาะสมมาก ส่วนสถานที่ราชการ
จะพิจารณาให้ยื่นไปถามความประสงค์ของท่านที่คงจะติดตาม

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อัครดิษฐ์) : ถ้าอย่างนั้นผมก็จะเสนอ
ประเด็นที่สั ๆ ที่สุดและหนักที่สุด ก็คนรถไฟ รถควั่น คำอาหาร
ข้าวลัถ ๓.๕๖ ๖๒ แต่กับรับประทานไม่ลง

สัปดาห์นั้นส่วนมากที่รถคันที่จะหาผู้เช่าไม่ได้เลย เป็นเหตุให้การสอนใน
โรงเรียนชายชนมัตถมปลายหรือเตรียมอุดมศึกษามีคนสมัครเข้าเป็นครู
มากขึ้น จึงขอทราบว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น รัฐบาลมีนโยบายอะไรที่
มีครูสมัครสอนชั้นมัธยมปลายหรือเตรียมอุดมศึกษาในโรงเรียนชายมาก
กว่าครูชายหรือจะให้สมัครชายสอนชั้นดังกล่าวในโรงเรียนชาย มากกว่า
ครูสตรี เพราะเหตุใด และจะริเริ่มดำเนินการแก้ไขการเพาะครูชายชั้น
ปริญญาหรือครูมัธยมให้ทันกับความต้องการ ๒๕๕๑ จะได้อย่างไร
หรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. ในปัจจุบันนี้ การสอนภาษาต่างประเทศอย่างภาษาละเพาะ
อย่างยิ่ง “ภาษาจีน” ในโรงเรียนรัฐบาลสามัญหรือโรงเรียนประจำชาย
ยังไม่โตเท่าที่ให้มีคนเลยหากได้จัดให้มีการสอนภาษาจีนขึ้นเป็นภาษาเอก
ละเพาะบางโรงเรียน ในบางท้องถิ่นที่เห็นสมควรและถาวรจําเป็น ก็จะเป็น
ประโยชน์แก่ผู้ต้องการเรียนมาก และจะช่วยค้ำชูหาความยุ่งยากใน
การที่โรงเรียนราษฎรไทยซึ่งสอนภาษาจีนต้องเผชิญอยู่ในเวลานี้ ทั้งจะ
เป็นการปลุกปล้ำความสามัคคีและสัมพันธ์ไมตรีอันดียิ่ง ระหว่างไทยกับจีน
ต่อไปด้วย จึงขอทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายจะดำเนินการดังกล่าวนี้
เพียงไรหรือไม่ เพราะเหตุใด หากมีนโยบายดังกล่าวแล้ว จะริเริ่มดำเนินการ
ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ๒๕๕๑ นี้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

พล. ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติตามลำดับข้อ
ดังนี้คือ

ข้อ ๑ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะบรรจุครูเข้าเป็นผู้สอน
ตามคุณวุฒิและเพศอยู่เสมอ ในปัจจุบันนี้มีครู สตรี สอน อยู่ในชั้นมัธยม

ยกพวกลงท่งท่งส่วนนี้ประการใดหรือมี ถ้าหากว่าได้เห็นชัยมงคลพรุ่ง จะ
แก้ไช้ประการใด

สำหรับเรื่อง โรงเรียนราษฎรที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเงินชดเชยว่า ใน
เวลานี้รัฐบาลให้ให้โรงเรียนราษฎรในประเทศไทยที่สอนภาษาจีนอีก โรงเรียน
เวียนเนตรงจากปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายไปหลายโรงเรียน โดยเฉพาะ
อย่างนี้ในกรุงเทพฯ กัด ในหัวเมืองกัด ในขณะรัฐบาลได้ช่วยเหลือตั้ง
ระกู่ที่ข้าพเจ้าถามมานั้นประการใดบ้าง

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ซักถาม เมื่อครั้ง มีหลายข้อด้วยกัน
ข้าพเจ้าขอเรียนคอบช่นช่อ กิ่งนี้ ความจริงเรื่องการศึกษาที่ชนที่
สนใจจะออกไปเป็นครู คือในปฏิญญาอักษรศาสตร์นั้น สำหรับ นักศึกษา
เช่นฝ่ายหญิงนั้น ส่วนมากจริงตามที่ท่าน สมาชิกผู้เกียรติได้ถาม ใน
เรื่องนี้ได้เห็นมานานแล้ว เป็นเพราะว่าทางฝ่ายชายไม่นิยมอักษรศาสตร์
เพราะชอบมาเป็นครู แต่ตามที่เมื่อก่อนที่ถามท่านไปเมื่อก่อนก็ได้บอก
ว่าได้พยายามแก้ไขอยู่แล้ว เพราะว่าที่มีจำนวนนักเรียนหญิงเรียนใน
อักษรศาสตร์แล้วพวกชายก็ไม่ค่อยกล้าไปเรียนรู้สึกว่าย่ำ มีจำนวน
น้อยก็เมื่อจะเรียนแข่งเขาได้ ซึ่งสตรีเขาพยายามที่จะแข่งขันในวิชา
ช่นแล้ว แต่ว่าทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้พยายามที่จะเพิ่มนักเรียนชาย
ใหม่มาว่การศึกษาในปฏิญญาอักษรศาสตร์นั้น ให้มากขึ้น ก็หวังว่าเนื่องจาก
กึ่งนี้จะมีครูชายออกไปสอนตามโรงเรียนชายก็มีความประสงค์เป็นส่วน
มาก นอกจากนั้นอย่างค่นยังมีโรงเรียนฝึกหัดครูนั้น ได้มีครูฝ่ายชายออกไป
เป็นจำนวนมาก และได้มีการสอนให้ค่นกับเพศที่สมาชิกชดเชยที่ถาม
เมื่อก่อน ส่วนครูใหญ่ที่โรงเรียนชายและครูใหญ่หญิงนั้น ก็น้อง

จากข้อที่กลายมาแลนั้น มีฝ่ายหญิงมากที่จำเป็น ต้องเคลื่อนย้ายไปสอนให้พย
มีตระหนี่แรกก็ไม่มีครูเพียงพอ ก็คงจะต้องแก้ไขเช่นเคยวณ

ข้อ ๓ ทท เณถามนถวียงขวางไป เรืองนทานสมาธิผู้มีเกียรติ
ก็ได้เห็นแล้วว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการศึกษานไว้ และจะได้
ปรัยปรองการศึกษานให้ตั้งขึ้นตั้งแต่โรงเรียน ประชาชาติจนถึง โรงเรียน
รัฐบาลนด้วย รัฐบาลจะพยายามทำให้ดีขึ้นเต็มทีและในยต้นนาก็ได้
ตั้งงบประมาณเพิ่มชนเพลให้การศึกษาทั่วถึงกันทั่วประเทศ ข้อ ๒ ทท น
ซักถามถึง โรงเรียนที่สอนภาษาจีน ในเรตงนเห็นความจริงก็ได้ทรวาย
กันมาแล้วและได้เคยช้แรงแสดงการณ้อย ๆ ว่า ความจริงเราไม่ได้กัก
กันเรองการศึกษาน แต่เราช้ข้อบัญญัติตามกฎหมาย แต่โรงเรียนเหล่าน
นั้นเขาไม่สามารถปฎิบัติตามกฎหมายได้ก็ต้องมีกช้ชั่วคราว ยัดเขาได้
ปฎิบัติถูกต้องแล้วก็ได้เข้คสนตามเคมแล้ว ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าเป็นจำนวน
ที่เราได้กำหนดไว้แล้วและเป็นจำนวนที่สมควร การให้การศึกษาได้
มากน้อยเพียงไหนนเราต้อง ส่งเสริมอยู่เพื่อให้เป็น ประโยชน์และเพื่อ
ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนนด้วย ในเรองที่เราจะให้โรงเรียน
ราษฎรสอนภาษาจีนอยู่ให้ในระเบียบเรียบร้อยทุก ในเรองนทางกระทรวง
ศึกษาธิการก็ได้คานเนนการอยู่ เช่นว่าทางสมาคมของจีนต่างๆก็ได้มีมา
ขอให้เราช่วยจัดการศึกษาให้ และเราก็ได้วางหลักสตรให้เรียบร้อยว่า
ควรจะเป็นอย่างไร และหวังว่าเรองรวเหล่านี้คงจะเป็นที่เรียบร้อยในกาล
ข้างหน้า

ขุนคงฤทธิสีโกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอช้ทักข้อไปว่า
รัฐบาลจะมีความเห็นพ้องกับข้าพเจ้าหรือไม่ว่า การทไม่ผู้ช้ศึกษาใน
วิชาช้พระช้สูงนั้น เนื่องจากเมื่อออกอุยราชการแล้วผลได้ กล่าวคือ

เงินเคียนไต่ไม่คุ้ม หรือไต่ไม่สมกับที่ควรจะได้ ใช้ความพยายาม ในทางนี้
ดังนั้นถ้ารัฐบาล จะพยายาม คัดพิจารณา ประกาศนียบัตรครู ให้สูงขึ้นกว่าที่
เป็นอยู่ในขณะนี้หรือไม่

๒. ในเวลานี้ท่านได้บ้าง นักเรียนฝึกหัดครู โดยวิธีที่เรให้ค่าเพียง
เพียงคิดเศษชดเชยให้ไต่ และนอกจากนั้นท่านได้ให้สิ่งอื่นเป็นต้นว่าเครื่อง
ประกอบการศึกษา การเรียนปรองดองไต่บ้าง

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติว่าดังนี้ ในการที่จะช่วยครู
ให้ได้รับเงินเดือนมากขึ้นอีก โดยพิจารณาใน ประกาศนียบัตรหรือปริญญา
ให้มากขึ้นนั้น เรื่องนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาอยู่แล้ว
เวลานี้ฐานะของครูรู้สึกว่าการขึ้นค่ามากขึ้นอย่าง แต่ก็ยังไม่ถึงขนาด
ที่ท่านสมาชิกซึ่งใจว่าจะตราค่าประกาศนียบัตรเป็นราคาเท่าใดนั้น ใน
เรื่องนทางกระทรวงศึกษาธิการจะไปเพื่อพิจารณาปรับปรุงกันใหม่

ในข้อที่ ๒ ท่านซักถามว่า การหาทางช่วยเหลือแก่ผู้ ที่สำเร็จ
วิชาวิชาชีพชั้นสูงและที่เป็นครูฝึกหัดวิชาชีพอยู่ในเวลานั้น เราได้มีการ
อบรมครูเกี่ยวกับวิชาชีพ ในเรื่องนทางรัฐบาลได้ช่วยเหลือผู้ ที่ศึกษา
เหล่านั้น เราได้ช่วยเหลือค่ากินอยู่ มีทั้งคนคอยคนทรอช่วยยาทเพื่อช่วย
เหลือในกรณีศึกษาวิชาชีพ ก็หวังว่าจะเป็นที่พอใจของท่านที่ศึกษาต่อ
ไปข้างหน้าด้วยซึ่งรัฐบาลก็มี โครงการที่จะช่วยเหลืออยู่แล้ว

ขุนคลังอุตสาหกรรม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งข้อซัก ๑
โดยที่ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ ทำนายกรัฐมนตรีที่ดี ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการที่ดี ถัดวันเลยเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่และชั้นสูงใน

กองทัพในประเทศไทย บ่ออมจะไ้เห็นแล้วว่าการรุดหนุนและการชำระ
นักเรียนนายร้อยทหารบก ทหารเรือ.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกลองไปอีกแล้ว

ขุนคลังศึกษากร (นครราชสีมา) : มีนอกลองไปถึงการ
ชำระ.....

ประธานสภาผู้แทน : ยินเสียงอย่างนั้นแล้วก็ไม่มกสันสุก ท่าน
ตามนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการแล้วท่านไปถามนักเรียนนายร้อย
นายเรือจะไม่ออกเรือหรือ คนละโรงเรียน ข้ากในชื่อกระทรวงศึกษา
ทอຍแล้วท่านไม่เข้าใจ

ขุนคลังศึกษากร (นครราชสีมา) : ขอขอยคุณ ถ้าท่าน
ประธานฯ เข้าประเด็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอซักว่าเขียนเลขที่จะให้แก่นัก
เรียนฝึกหัดครูโดยทั่วๆ ไปนั้น ถ้าจะทยอยลบกัให้แก่นักเรียนนายร้อย
มาทราบจะไ้หรือไม่มี นอกจากเขียนเลขแล้ว การทนม้างต่าง ๆ เช่น
การไ้เครื่องเรียนถัก เครื่องแต่งกายถัก อย่างเช่นที่นักเรียนนายร้อย
ไ้เรียนนี้ รัฐบาลจะกล่าให้แก่นักเรียนครูหรือไม่มี เพราะเหตุว่า
นักเรียนครูก็ออกไปสอนให้พลเมือง ของชาติประจู่เคยวกันกับนักเรียน
นายร้อยทอຍไ้ฝึกหัดพลเมืองเหมือนกัน ทงนี้ไม่ใช่ลิจลาภไ้มาก แต่
ว่าข้าพเจ้าอยากจะได้นักเรียนฝึกหัดครูไ้รับการทนม้างเช่นนี้บ้าง และ
จะเป็นการทนม้างสมตามนโยบายที่รัฐบาลไ้ตกลงไว้ว่าจะเอาจริงเอาจริง
ข้าพเจ้าขอซักว่าท่านจะทำตามที่ข้าพเจ้าว่าไ้ไ้ประการใด หรือไ้

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ความจริงก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มกเกียรติถามนั้นเอง คือเรามีนักเรียน
โรงเรียนฝึกหัดครูเป็นจำนวนมากทั่วประเทศ เท่าที่ข้าพเจ้าไ้เห็น ไ้

๑. ครึ่งหนึ่ง นานมาแล้วประมาณ ๓ เดือน ทราบว่าทางการ
ส่งขมิ้นให้ผู้ที่เข้ายื่น ทวพย สิ้น ส่วน พระมหากษัตริย์ลี้ภัย จากสถานที่เข้า
เช่น ครอบครัวยังคงนายสงวน คุณารักษ์ ขุนระดมศักดิ์ นายหลุย พนมยงค์
นายเขื่อน พาณิชยวิทย์ ซึ่งการกระทำเช่นนี้ทว่าให้ผู้เข้าได้รับความสะดวก
ยิ่งขึ้น จึงขอเรียนถามว่าทางการมีความจำเป็นอย่างไร และอาศัยหลัก
เกณฑ์ในการขมิ้นเส้นประกรใด

๒. ทราบว่าทางทวพยสิ้นพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ไทย
ทรงมีให้แก่นักขมิ้น จึงขอเรียนถามว่าใครเป็นผู้ขมิ้น

๓. การขมิ้นเส้นอาศัยอำนาจอะไร

นายเขมชาติ บุณยรัตนพันธ์ รัฐมนตรี : สำหรับขมิ้นในกาล
ครั้งนั้นในข้อที่ท่านผู้ถามได้กล่าวขมิ้นเท็จ จึงแจ้งแล้วว่าที่ทราบว่าทวพยสิ้น
ส่วนพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ โดยทรงมีให้ขมิ้นได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง
ซึ่งรัฐบาลได้รับรองในเรื่องนี้ คงไม่มีการขมิ้นได้ตามข้อ ๒

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านเป็นรัฐบาล
ท่านคืออย่างนั้นให้หรือ การกระทำทุกอย่างก็เป็นการบริหารของ
ประเทศชาติท่านจะร้องไว้ก็ขอ ขอให้ท่านยืนยันอีกครั้งหนึ่ง

นายเขมชาติ บุณยรัตนพันธ์ รัฐมนตรี : คือขอเท็จจริงว่าไม่มี
การขมิ้นให้ที่ทวพยสิ้นพระมหากษัตริย์หรืออะไรก็ตาม แต่มีอยู่อย่างหนึ่ง
คือว่าในเรื่องผู้เข้าขมิ้น ให้เข้านั้นก็มีกฎหมายคุ้มครองอยู่แล้ว ซึ่งรัฐบาลก็
เป็นแต่เพียงรักษากฎหมายคุ้มครองผู้เข้านั้นเอง ส่วนใครจะทำอะไร
หรืออะไรก็ตามก็ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งผู้เข้าและผู้ให้เข้า

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอเรียน
ถามด้วยเกียรติยศว่าท่านเป็นรัฐมนตรี ท่านทราบข้อเท็จจริงเรื่อง

หรือเปล่า ทั้งสิ่งพิมพ์ลงพิมพ์ลง ท่านไม่ทรงหวัด ขงให้ตอบกันก่อน
แล้วข้าพเจ้าไม่ขัด

นายเขมชาติ บุลเวรัตน์พนธ์ รัฐมนตรี : เรื่องนี้ ๓ เดือน
มาแล้วทราบดีกันไปทราบดีมา ยิ่งกว่านั้นถึงทราบดีกว่าทราบดีเข้า
ตามคำทักท้วงได้รายงานมาบ้างท่านก็รับแล้ว มันเห็นที่เจ้าขงอยู่แล้ว
ก็ขอไปให้ดู อันเข้า และอีกอย่างหนึ่งผู้เข้าบ้านของทราบดีสนส่วน
พระมหากษัตริย์นั้นเข้าตัวทราบดีสน นี้ก็ทราบดีสนหลายกระแส และ
หลายอย่าง ขงขอให้เป็นเรื่องของพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าก็แล้วกัน

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อัครธาน) : ท่านรัฐมนตรี
ก็ยังตอบกำกวม ระบุว่าทราบดีสนหรือไม่ใช้ ระบุว่าไม่ทราบดีสนหรือไม่ใช้
ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านตอบมา ที่ท่านตอบมาก็รู้ สักว่าท่านทราบดีสน
กัน เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าผู้เข้าบ้านคนก็มีบ้านเช่า ให้ผู้อื่นเช่าก็ย่อมมีสิทธิ
ที่จะได้รับความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า จะดูเช่นข้อ
เท็จจริงก็ไม่ทราบดีสน อยากจะเรียนถาม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เช่าก็ย่อมมีสิทธิ
ที่จะได้รับความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า การกระทำ
เช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบและรัฐบาลทราบดีสนหรือไม่ หรือว่ากระทรวง
ในใจทราบดีสนว่าการกระทำนั้นถ้ารัฐบาลตระหนักเช่นนั้น รัฐบาลจะไ้
จัดการสิ่งไปหรือไม่

นายเขมชาติ บุลเวรัตน์พนธ์ รัฐมนตรีสั่งราชการแทนนายก
รัฐมนตรี : ซึ่งความจริงในเรื่องนี้ ในฐานะที่รัฐบาลขอตอบว่า ได้ตอบ
เท่าที่ตอบไปแล้ว การทราบดีสนหรือไม่ทราบดีสนคนคงเอะอะ ไม่สามารถ
จะตอบได้ว่าใครจะโยนข้อนี้ใครมันไม่ไ้ แต่กฎหมายบ้านเช่าอยู่ใน
กฎหมายควบคุมค่าเช่า แล้วก็มีสิทธิถามพระราชบัญญัติแล้ว จะให้
รัฐบาลยืนยันว่าทราบดีสนหรือไม่ไ้ แต่ขงเองก็เคยพูดลงตรงแล้ว

ก็อยากจะทำกรรเวธเรียนท่านสมาธิผู้ดี เมื่อนอนบ้านเหล่านทางทิศเข้านอน
ซึ่งได้เข้าไปเพื่อความสะดวกในการที่จะให้ผู้แทนอยู่อย่างหิวหรือผู้แทน
อยู่ข้าง ซึ่งเวลานอนก็มีความจำเอนเช่นนั้น แต่ข้ออย่างหนึ่งไม่มีความ
จำเอน ซึ่งท่านผู้แทนเข้านอนจำนวนมากก็เคืองใจในเรื่องบ้านพักของผู้แทน
หรือบ้านพักของพวกเราได้พยายามจัดหาแล้ว ก็คงอยู่ทนจนบัดนี้ไม่ได้
ให้อยู่ในบ้านที่เขาเช่าอยู่ แต่เห็นความประสงค์ของรัฐบาลนี้ ตรงกับ
ความประสงค์ของท่านเหมือนกัน รัฐบาลก็ยังมิของหาอยู่เหมือนกัน แต่
ไม่เกี่ยวกับตัวเราหรืออะไร

ประธานสภาผู้แทน : สำนทนแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทรสรวีสรวงศ์ (อุดรธานี) : ยังไม่เกี่ยวกับ
ประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : คุณถามอย่างนั้น ก็ตอบอย่างนั้น และ
ครบถ้วนหมดแล้ว พอเถอะ

นายบุญคุ้ม จันทรสรวีสรวงศ์ (อุดรธานี) : มีได้ท่านประธาน
ขออีกทีเถิด

ประธานสภาผู้แทน : อนุญาตต่อไปไม่ได้ กระทั่งข้อเรียกร้องการ
อุดหนุนอนุญาตที่ดินชดสากไม้ ของ พ.ท. พโยม จุลานนท์ ตามกระทรวง
เกษตรกรรม

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐบาลว่าการกระทรวงเกษตรกรรม กระทำได้

ด้วยปรากฏว่าการอุดหนุนอนุญาตให้ราษฎรตัดที่ดินชดสากไม้ห้วงห้าม
ซึ่งมีหน้าที่ข่าไม้หรือหีดและอ้อยเยื่อ ผู้ขอตัดตามจำนวนที่กำหนดเป็น
โค ถ้าประจำให้ราษฎรในท้องที่กรมการที่ดินกระทำเช่นนั้น

เรื่องการสมยอมกันนี้ทางการได้ระมัดระวังถึงเหตุผลด้วยเสมอ เพราะคิดว่า
เป็นการ ปฏิบัติที่ผิดต่อข้อกำหนดใบอนุญาต ถ้าหากปรากฏว่ามีการ
สมยอมกันดังกล่าวแล้ว ทางการสั่งให้พักหรือถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ ส่วน
ข้อถกถามนี้ให้เจ้าหน้าที่ร่วมมือกับพ่อค้าหากิน ชุดเล็กชุดคนฮ้างราษฎรนั้น
กรมป่าไม้ได้สอยทั้งสองและกำชับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติการณ์ ไม่สมควรเว้นอยู่
แล้ว หากปรากฏการณ์ไม่ชอบขึ้นก็จะพิจารณาลงโทษให้หนัก

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ความที่ทางรัฐมนตรี
ได้โอนความผิดอันนี้ไปให้แก่ราษฎรนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ว่าบางทีจะ
ไม่ใช่ท้องที่ในจังหวัดเพชรบุรีของข้าพเจ้า เรื่องที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถาม
เกิดขึ้นที่จังหวัดอื่นที่โยนไปกรมที่ตัวรัฐมนตรีคอยเมื่อนั้น คือความ
จริงที่ทำงานประจำกระทรวงควรให้ข้าพเจ้าชี้แจงว่าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าว่า
ไม่เข้าใจประเด็น อยากจะใคร่ปรึกษามาเข้าใจกับรัฐมนตรีบ้าง ความจริง
มีข้อว่าใบอนุญาตเหล่านี้เมื่อตกลงท้องที่อำเภอแล้ว ทางเจ้าหน้าที่ป่าไม้
ประจำอำเภอแต่ละแห่งก็ส่งไปลงมือและท่านก็ยอมทราบแล้วว่า แต่ละ
อำเภอมีขอมยื่นขออนุญาตของพ่อค้า หมายความว่าท้องที่อำเภอใด
กรมป่าไม้ ท้องที่นั้นก็มอบคำมาอยู่ เจ้าหน้าที่กรมไม่ทราบก็มีให้
ปรึกษากันนี้ มีตั้งรายชื่อหรือรายชื่อ ไปลงมือแล้ว ราษฎรไม่สามารถ
จะมาขออนุญาตที่ตนใบอนุญาตนั้น กลับยอมไปยื่นชื่อให้เจ้าหน้าที่
ส่งอำเภอไปรวมเมื่อพ่อค้าซึ่งเคยชดเชยไป ข้อเท็จจริงเป็นอย่าง
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยเหมือนกันว่า ราษฎรสมยอมกับพ่อค้านี้
จะเป็นจังหวัดไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่จังหวัดของข้าพเจ้าไม่ใช่ใช้อย่าง
ราษฎรซึ่งตกชื่อว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้ต้องอำเภอด้วยกันต่างหาก เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอให้ทางรัฐมนตรีพิจารณาดูว่า อย่างที่ข้าพเจ้าว่าราษฎร เป็น

ผู้ซึ่งเขารู้จักโดยนิตยสารก็พอมี เพราะฉะนั้นผู้ขายนั้นข้าพเจ้าขอขอก
อีกครึ่งหนึ่งว่าเมื่อก่อนเขาใจว่าเกินถาวร สมัยนั้นค่อยไม่ต้องกับประเพณีที่
ข้าพเจ้าตั้ง เมื่อก่อนเขาใจว่าเป็นการสมยอมแล้ว ท่านก็คอยข้าพเจ้า
ไม่ต้องกับประเพณีค่านั้น ท่านจะमतงแม้ชื่ออย่างไรหรือไม่ ขอประทาน
คอบให้ข้าพเจ้าทราวลักลึงคองหนึ่ง

นายกัจจา วัฒนสินธุ์ (รัฐมนตรี) : ท่านที่ท่านสมาชิกผู้มี
เกียวกัดใจซึ่งแรงขอที่จริงนั้น ก็เป็นผู้หาใบการปฏิบัติของตัวเจ้าหน้าที่
ซึ่งได้ปฏิบัติงานทุกพร้อม คือไม่ปฏิบัติไปตามหน้าที่ได้มอຍหลายไว้ ถ้า
หากว่าชื่อที่จริงปรากฏเช่นนั้น ในหน้าที่ ๆ ท่านเป็นผู้แทนที่ชื่อที่จะ
ร้องเรียนต่อทางกระทรวงเจ้าหน้าที่ แล้วทางเจ้าหน้าที่จะได้พิจารณา
โทษในฐานะที่หนักที่สุด

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เผด็จบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่าน
นายกรัฐมนตรีเขื่อนมาก และในขณะนี้เขื่อนไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าเอง
ก็ไม่คิดใจที่จะแทรกแซงในเรื่องการขุดหาให้มากเกินไบนัก โดยถึงกับ
ร้องเรียนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล แต่ที่กระทรวงได้เข้ามาโดยที่ขอ
จะขอทราบว่าการปฏิบัติว่าใหม่ใหม่ที่จะถึงนี้ ท่านมีวิธีการอย่างไรบ้าง
ส่วนการฟ้องร้องนั้นข้าพเจ้าไม่ชอบ การที่ท่านคอยในสถานยอมเป็นผล
เสียดอนไปถึงเจ้าหน้าที่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอถามว่า วิธีการปฏิบัติ
นั้นท่านจะแก้อย่างไรบ้าง อ้อทำให้ข้าพเจ้าไปฟ้องร้องต่อเจ้าหน้าที่เลย

นายกัจจา วัฒนสินธุ์ (รัฐมนตรี) : ทางกระทรวงจะได้มี
หนังสือสั่งว่าขอมและขอมกรมเขาใจไปยังเจ้าหน้าที่ทุกแห่งในการปฏิบัติ
คือไป คือให้เขื่อนขุดกวดขุดใหม่เรื่องนั้นให้หนักที่สุด

พ.ท.พโยม อุทานนท์ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอยกตำแหน่ง
นายกรักษาระดับที่กรมตำรวจภูธรปฏิบัติ ข้าพเจ้าไม่มีอะไรนอกจากขอข้อม
อภัยสักครั้งหนึ่งว่า ขณะท่านได้ฟังปฏิญญาความที่ท่านได้ให้คำคัดค้าน คือหวัง
ว่าในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นี้ คงจะไม่มีการปฏิบัติในกรณีนี้

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลากระทู้แล้ว ตามระบอบการระ
บอบที่ ๕ นั้น ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใน
ท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งพิจารณาเสร็จแล้ว

บันทึกการประชุมกรมการสามัญ ชุดที่ ๑
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พ.ศ.๒๔๘๑

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๓ รายคือ ร.อ.ประเสริฐ
สุโขทัย ศึกษารวม มาธิการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วย นายประยูร
เกษมสุวรรณ ผู้แทนราษฎรภาคปรากฏผลตกลงการพิจารณาด้วยดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีกรรมการแก้ไข
คำยกร่าง
มาตรา ๑
มาตรา ๒
มาตรา ๓

มาตรา ๓ ทวิ ร.อ.ประเสริฐ สุโขทัย ขอเพิ่มข้อความคำไป
“ให้กรมวัดพื้นที่ค่า อสังหาริมทรัพย์ ที่ถาวรเวนคืน
ให้กับเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามราคาตลาดในขณะที่ยุ
กนี้ (พ.ศ. ๒๔๘๑) และให้เจ้าของซึ่งทางรถไฟที่ถาวร

ให้พลกษัตริย์พระราชทานน้ำ อวยวให้มาทวักมันจนขึ้นเหตุให้
เรานาของระบฏในบริเวณเสียมหายใต้”

ถรรพการเห็นด้วยตามข้อเสนอนี้และเมื่อได้ทำ
ความตกลงกับคณะกรรมการแล้วได้เห็นชอบตามกฤษฎีกา
กรรมการแก้ไขใหม่ดังนี้

“ มาตรา ๓ ทวิ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด
ในวันใช้พระราชบัญญัติ”

มาตรา ๕ ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีกรแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหม้อจังหวัดสระบุรี

พ.ศ. ๒๔๕๑

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนด
ไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่
อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี พุทธศักราช ๒๔๔๘ ซึ่งกรมรถไฟได้
ทำการสำรวจที่จะเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๓๗

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๑๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ อำเภอ บ้านหม้อ จังหวัดสุพรรณบุรี ภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง โดยชอภพด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๓ ทวิ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาตลาดชดเชยกันในตลาด ในวันที่พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรมการเข้าประจำที่
กรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลงให้ที่ประชุมทราบก่อนที่จะพิจารณาไหม

นายปฐม โภชน์แก้ว กรรมการ : ตามที่สถานีได้รับหลักฐานพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการซึ่งมีข้าพเจ้าพิจารณา คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วแล้ว มีผู้แทนจังหวัดสุพรรณบุรีขอแปรญัติมาตรา ๓ ทวิ ว่าเงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน

หมายเหตุ

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๕๒ หน้า ๕๐๓

ควรวัยครองที่กำหนดยกตาม วาจากา^๕ ซึ่งชวษา^๕ใน คล^๕เท^๕ใน^๕วัน^๕ใช้^๕พระ^๕ราช^๕-
บัญญัติ^๕ค^๕น^๕ คณะ^๕กรม^๕มา^๕ช^๕การ^๕ได้^๕พิ^๕จาร^๕ณ^๕แล้ว^๕ จาค^๕ศ^๕ย^๕ความ^๕ค^๕ม^๕พระ^๕ราช^๕-
บัญญัติ^๕เว^๕น^๕ก^๕น^๕อ^๕ส^๕ง^๕ห^๕าร^๕ม^๕ท^๕ร^๕พ^๕ย^๕ พ.ศ.๒๔๗๗ มาตรา ๑๘ เห็นว่าตาม
ที่บัญญัติไว้^๕ใน^๕มา^๕ตรา^๕น^๕ไม่^๕ใช่^๕น^๕การ^๕ฉ^๕ก^๕ฎ^๕ก^๕ฎ^๕ห^๕มา^๕น^๕และ^๕ประ^๕ระ^๕ษ^๕ย^๕ค^๕น^๕ย^๕ รัฐ^๕ท^๕าส^๕ก^๕
ได้^๕แ^๕ด^๕ล^๕ง^๕ไว้^๕แล้ว^๕ว่า^๕จะ^๕พ^๕ย^๕า^๕ย^๕ม^๕ให้^๕ร^๕าค^๕า^๕น^๕เ^๕น^๕เ^๕ก^๕ว^๕ัย^๕ความ^๕ศ^๕ย^๕ค^๕ก^๕ร^๕ม^๕ และ
เ^๕น^๕การ^๕เ^๕ม^๕ระ^๕ส^๕ม^๕ เม^๕ก^๕เ^๕น^๕เ^๕น^๕แล้ว^๕ค^๕ณะ^๕ร^๕ม^๕การ^๕จึง^๕ได้^๕เ^๕ก^๕เ^๕น^๕พ^๕้อง^๕ก^๕ัน^๕เ^๕น^๕
เ^๕ก^๕ถ^๕น^๕ท^๕่า^๕ค^๕ว^๕ระ^๕จะ^๕เ^๕พ^๕เ^๕ม^๕เ^๕ก^๕ม^๕ให้^๕ค^๕า^๕ม^๕ที่^๕เ^๕น^๕จ^๕ัง^๕ท^๕ว^๕ค^๕ี^๕ ส^๕ระ^๕บ^๕ร^๕ี^๕ ใช้^๕เ^๕น^๕เ^๕ก^๕ฎ^๕ก^๕ฎ^๕ไป^๕
จึง^๕ได้^๕แ^๕ด^๕ล^๕ง^๕ให้^๕ส^๕ถ^๕า^๕น^๕ท^๕ร^๕า^๕ย^๕

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปจะระมัดระวังวาระที่ ๒ ต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ใน^๕ท^๕อง^๕ที่^๕ช^๕า^๕เ^๕ก^๕ย^๕า^๕น^๕ห^๕ม^๕อ^๕ จ^๕ัง^๕ท^๕ว^๕ค^๕ี^๕ส^๕ระ^๕บ^๕ร^๕ี^๕ พ.ศ.๒๔๗๑ ซึ่ง^๕ร่าง^๕พระ^๕ราช^๕-
ย^๕บ^๕ญ^๕ย^๕ติ^๕ ไม่^๕มี^๕การ^๕แก้^๕ไข^๕ คำ^๕ย^๕ร^๕าว^๕ร^๕ก^๕ ไม่^๕แก้^๕ไข^๕ มา^๕ตรา^๕ ๑ มา^๕ตรา^๕ ๒ มา^๕ตรา^๕
๓ ไม่^๕แก้^๕ไข^๕มา^๕ตรา^๕ ๓ ท^๕ว^๕

ร.อ. ประเสริฐ สุตบรรทัด (สระบุรี) : พระราชบัญญัติเวน
คืน^๕อ^๕ส^๕ง^๕ห^๕าร^๕ม^๕ท^๕ร^๕พ^๕ย^๕า^๕น^๕ห^๕ม^๕อ^๕น^๕ ข้า^๕ว^๕เจ้า^๕ได้^๕เ^๕น^๕ย^๕บ^๕ญ^๕ย^๕ติ^๕นี้^๕ว^๕่า^๕ค^๕ิ^๕ค^๕ษ^๕ที่^๕ให้^๕ทาง
ค^๕ณะ^๕ร^๕ม^๕า^๕ช^๕การ^๕ได้^๕ก^๕ร^๕ุ^๕ณ^๕า^๕เ^๕พ^๕เ^๕ม^๕เ^๕ก^๕า^๕ย^๕ศ^๕ย^๕ท^๕เ^๕ย^๕คำ^๕ห^๕ร^๕บ^๕ย^๕พ^๕ว^๕ก^๕เจ้า^๕ช^๕อง^๕น^๕า^๕ตาม
ร^๕า^๕ค^๕า^๕ย^๕ร^๕ุ^๕ย^๕น^๕ ย^๕ก^๕ัน^๕ท^๕่าน^๕ค^๕ณะ^๕ร^๕ม^๕า^๕ช^๕การ^๕ได้^๕ก^๕ร^๕ุ^๕ณ^๕า^๕ค^๕ล^๕ง^๕ค^๕ม^๕ร^๕า^๕ค^๕า^๕ช^๕อง^๕
ร^๕า^๕ค^๕า^๕ช^๕า^๕ย^๕ใน^๕ท^๕้อง^๕ค^๕ล^๕า^๕ค^๕ย^๕ร^๕ุ^๕ย^๕ก^๕ัน^๕แล้ว^๕ข้า^๕ว^๕เจ้า^๕ช^๕อ^๕ช^๕อ^๕พระ^๕ศ^๕ก^๕น^๕ แต่^๕ว่า^๕ย^๕ัง^๕มี
เห^๕ต^๕ผล^๕ช^๕ก^๕ท^๕ห^๕าย^๕ประ^๕การ^๕ท^๕าง^๕ค^๕ณะ^๕ร^๕ม^๕า^๕ช^๕การ^๕จะ^๕ได้^๕ร^๕ับ^๕พิ^๕จาร^๕ณ^๕า^๕ก^๕ว^๕ัย^๕
ค^๕ิ^๕ค^๕ว่า^๕ที่^๕ข้า^๕ว^๕เจ้า^๕เ^๕น^๕ย^๕บ^๕ญ^๕ย^๕ติ^๕นี้^๕เ^๕ก^๕ค^๕ิ^๕ค^๕เ^๕น^๕า^๕ค^๕ล^๕ง^๕ท^๕จะ^๕เ^๕ก^๕ระ^๕ท^๕า^๕ให้^๕ใน
กร^๕ณ^๕ท^๕ร^๕า^๕ย^๕ฎ^๕ร^๕ก^๕็^๕เ^๕ก^๕ย^๕ศ^๕ร^๕อ^๕น^๕ใน^๕เ^๕ร^๕อ^๕ง^๕ท^๕าง^๕ร^๕อ^๕ไฟ^๕ส^๕ัก^๕น^๕ เ^๕น^๕ค^๕ัน^๕ว่า^๕ร^๕า^๕ย^๕ฎ^๕ร^๕ก^๕็^๕
ถู^๕ก^๕ระ^๕ท^๕ย^๕ก^๕ระ^๕เ^๕ก^๕ย^๕น^๕า^๕ท^๕เ^๕ม^๕ก^๕ล^๕อ^๕ก^๕ท^๕า^๕ร^๕อ^๕ไฟ^๕ส^๕น^๕ ท^๕าง^๕ร^๕ัฐ^๕ก^๕ิ^๕ร^๕บ^๕ย^๕ท^๕ระ^๕จ^๕า^๕
ช^๕อง^๕ท^๕าง^๕ให้^๕ แต่^๕ว่า^๕ก^๕ำ^๕ร^๕บ^๕ร^๕ย^๕ย^๕ก^๕็^๕ย^๕ก^๕ระ^๕ท^๕า^๕น^๕ช^๕ัน^๕น^๕น^๕น^๕ มี^๕ใ^๕ค^๕เ^๕น^๕ย^๕บ^๕ญ^๕ย^๕ติ^๕พระ
ราช^๕ย^๕บ^๕ญ^๕ย^๕ติ^๕นี้^๕เ^๕ก^๕เ^๕ร^๕ง^๕ไ^๕ม่^๕ว่า^๕ล^๕า^๕จะ^๕ล^๕้ม^๕เ^๕ย^๕ส^๕ัก^๕ใน^๕ จ^๕ก^๕เ^๕ก^๕ย^๕ก^๕ัน^๕นี้^๕ เ^๕เพราะ^๕น^๕น^๕

ข้าพเจ้าได้คิดง่วนแล้วด้วยวาระ พานพระยาศรีสุทโธฯ ให้ แต่เดิมยื่นขอ
 ตกลงกับด้วยวาระ ข้าพเจ้าจึงขอขานขอขมาให้พระยาศรีสุทโธฯ ยืน
 การณียนว่า ข้าพเจ้าขอขมาในทางที่ซุกหรือเพราะช่องทางรถไฟพืดให้
 ทางระยบนน้ำส่วก เพศประ โยชนแก่ชาวแคว้นหนัก หอชนสังจาก
 ทางรถไฟสำนเขินเหตุ ให้การคมนา ระดมของพวกที่อยู่ทางค่านคว้นคกของ
 ทางรถไฟ ไม่สามารถจะลำเลียง เขาแคว้น เข้ม ทางรถไฟได้ส่วกนั้น
 ทางเจ้าหน้าตคถระมรดให้พรคณที่จะช่วยให้ความส่วกทุกฝดะ ซึ่งถ้า
 หมายเจ้าหน้าตคถระมรดจะจัดการระทวงคมนาจะเลิก หรือจะระมรดมาอีก
 ชคณคก - ไท่กรณาพรสมณะอันระคความส่วกคณคกเขินให้แก่ชาวนา
 ความทศข้าพเจ้าขอขมา ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ แต่ว่าขอขมาขอความ
 คณคกจากท่านว่า ท่านจะขานขานคำพยานนี้ ในส่กานหรือหาไม่

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านผู้แทนส่วกขอรุ ให้ขอ
 ขอร้องมาว่าในการจะส่งทางรถไฟขอให้พลกยการ ระทวงน้ำอย่าให้น้ำ
 ท่วมทันจนเขินเหตุให้ไรนาชกรวาชฎรในบริเวณเสียหลายได้ กรมมาธิการ
 ขบรขอร้องว่าจะให้ทางกรรมรถไฟไปอยู่คคตามททางรัฐบาสได้แกลงไว้แต่ครั้ง
 ก่อน แลระกัประการหนึ่งในเรื่องทางคกเขินที่จะข้ามทางรถไฟนั้น ทาง
 กรรมรถไฟก็จะข้ามเพชให้ความส่วกแก่ราษฎรทุกประการ ความที่ผู้แทน
 เสนอมา

ม.ร.ว. คึกฤทธิย์ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอขมาขอขมา
 เรขแควมว่ามกฏหลวงคคเค หรือจะเพชให้คคทอระมาคการของส่กานระ
 ไปคคททางคกเขินที่จะทำเช่นนั้นได้ ถึงได้มาว่าระจะโบสถาน นเขินเรื่อง
 คคกรรัฐบาสไม่ใช้ระของกรมมาธิการ กรมมาธิการจะโบขบระองให้มผล
 มกฏคณคก ข้าพเจ้าสงสยว่ามจะเพชให้คคทอระมาคเค เขินทให้คคทาคคได้

นายบุญ โปธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ที่ข้าพเจ้าตอบนี้ในฐานะที่เป็น
รัฐบาลและกรมจะตรวจด้วยผู้หนึ่ง

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ถ้าหากว่าสถานที่จะมา
เพิ่งแต่กฎหมายฉบับนี้แต่ขี้กเกี่ยวและไม่ยุติออกกฎหมายนั้นนัก เรื่อง
ที่กล่าวถึงพวกต้องรอนันต์ถ้าผ่านไปแล้ว ที่ไปรัฐสภาจะคงเว้นคืนดสิ
หาวิธีทรัพย์สิน และต้องออกกฎหมายเช่นนี้มาเร็วเร็วแล้ว หลักการ
ในวันนี้จะคงนำไปใช้ให้คือนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ากรมการมหาดไทย หรือ
ว่าสำนักงานนี้ไม่ควรพิจารณาให้คนแทนกฎหมายต้องหาวิธีที่ พ.ศ.
๒๔๗๗ ควรจะอยู่ในขอบเขตที่เท่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้ควรจะ
ให้เป็นเรื่องระหว่างผู้แทนกับรัฐบาลจะตกลงกันเองอันหนึ่งต่างหาก จึงไม่
เห็นด้วยกับที่กรมการมหาดไทยเช่นนี้ ที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงเพราะว่าถ้ามี
เหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นมาอย่างอื่น พฤติการณ์ก็จะออกมาใช้อีก แต่
ถ้ารัฐบาลเห็นอย่างหนึ่งและสภาพที่นอกอย่างหนึ่ง การเวนคืนสังหารมิ
ทรัพย์สินอาจเป็นไปได้ ข้าพเจ้าคิดว่าการรับรองของกรมการมหาดไทย
แต่อยู่ที่คนในสำนักงานไม่ควรพิจารณา การผ่อนผันหรือการตกลงระหว่าง
ผู้แทนกับรัฐบาลนั้นข้อนี้ใหญ่ในขอบเขตของกฎหมาย พ.ศ. ๒๔๗๗ ที่
ให้กระทำได้ เพราะฉะนั้นจะเป็นในฐานะรัฐบาลหรือกรมการมหาดไทย
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ร.ต.ท. สงครามต์ อุดมสิทธิ์ กรมการทหาร : ที่องค์ เสนอ สมาชิก
สภาผู้แทนจังหวัดสระบุรีได้บัญญัติมาตรา ๓ ทวิว่า "ให้กรมรถไฟ
ตัดค่าสังหารทรัพย์สินที่ อุทกเวณคืน ให้แก่เจ้าชั่งหรือผู้ครอบครองตาม
ราคาตลาดในขณะที่ยึด (พ.ศ. ๒๔๗๑) และให้เจ้าชั่งทางรถไฟ
หักส่วนให้พนักงานระบายน้ำ อย่างอื่นที่พวกมันเงินเป็นเหตุให้รับ

ของราษฎรในบริเวณนี้เสียหายไป” กรมมัททวารได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในการที่จะทำนารสร้างทางรถไฟนั้น รัฐบาลหรือกรมรถไฟจะต้องไม่ละเมิดสิทธิใดๆ ของราษฎรไปให้มากกว่าที่ได้รับ หรือเมื่อดำเนินทำทางรถไฟแล้วจะต้องไม่เจาะช่องทางรถไฟจนทำให้หน้าถล่มถัน หรือไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิของเอกชนตามกฎหมายทั่วไป เพราะฉะนั้นข้อนี้จึงยังไม่ควรต้องเขียนไว้ คงเขียนไว้แต่คำว่า “เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด ในวันขึ้นพระราชาบัญญัติ” เท่านั้น ส่วนที่พูดกันนั้นทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกล่าวเกินเรื่องที่ยบุคคลหรือทางรถไฟจะละเมิดมิได้โดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นขอสรุปร้องเป็นเรื่องส่วนตัวมิได้ เกี่ยวกับคณะกรรมการท่านที่พูดพลั้งเผลอไปหน่อยเท่านั้น คือการผูกพันระหว่างท่านสมาชิกกับท่านกรรมการเป็นการเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับสมาชิกสภา เข้าใจว่าเป็นการทำให้แม้ว่ากฎหมายจะไปรมิพระราชาบัญญัติเช่นนั้นออกมาอีกก็ไม่เป็นการผูกมัดกฎหมายต่อไปอีก ก่อนอื่นแล้วกฎหมายนั้นจะมีผลก็ให้ละเพาะในตัวอักษรที่เป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กฎหมายว่ามาตรา ๓ ทวิ จะต้องใจในการทบทวนการแก้ไขเพิ่มเติมข้อข้อที่ระกักทั้งหรือศักทอนหรือเห็นชกตามันเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : เอาจระปรระกขขว่าความเข้าใจอันนี้ไม่ถ่างนั้นพิจารณาไม่พบ ก็อย่างนั้นในมาตรา ๓ ทวิ มีผู้แทนสระขอแปรญัตติกามที่เขียนไว้ และส่งไปให้แล้ว ท่านกรมมัททวารเห็นด้วยและเมื่อได้ทำการตกลงแล้วก็เห็นชอบตามตคณะกรรมการแก้ไขใหม่ ทั้งนี้แต่คงว่าผู้แทนเห็นชอบตามตกรรมการแก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นให้พิจารณาตามหลักที่พิจารณาข้อข้อให้พิจารณาให้พิจารณาในหลักนี้

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราง) : ^{๕๕}คนที่เขาจะ^{๕๕}ชดถึ^{๕๕}ปรายใน
 เรื่องที่มาตรา ๓ ทวิตอนต้นที่ประชาชน ^{๕๕}ว่า^{๕๕}ในมาตรา ๓ ทวิ ^{๕๕}ที่ว่าเงิน
 ค่าทำขวัญ^{๕๕}จะให้^{๕๕}แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ^{๕๕}ให้^{๕๕}กำหนดราคา^{๕๕}ชดชวย
 กันในศาลากันในกรณีที่^{๕๕}ใช้พระราชบัญญัติ^{๕๕} กระผมยังสงสัยว่าราคา^{๕๕}ที่คนจะ
 คุยในศาลาก ^{๕๕}การเขียนกฎหมาย^{๕๕}แปล^{๕๕}ไม่^{๕๕}ออก ^{๕๕}ราคา^{๕๕}ชดชวย^{๕๕}ที่คน^{๕๕}คุย^{๕๕}ใน
 ศาลาก ^{๕๕}การเขียน^{๕๕}ราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ศาลาก^{๕๕}เขียน^{๕๕}มา^{๕๕}เช่น^{๕๕}นี้^{๕๕}หมาย^{๕๕}ความ^{๕๕}ว่า^{๕๕}ชดชวย
 กัน^{๕๕}ใน^{๕๕}ท้อง^{๕๕}ศาลาก^{๕๕}ได้^{๕๕}อย่าง^{๕๕}ไร ^{๕๕}เพราะ^{๕๕}ฉะนั้น^{๕๕}ควร^{๕๕}จะ^{๕๕}เขียน^{๕๕}เพียง^{๕๕}ว่า ^{๕๕}ราคา^{๕๕}ชด
 ชวย^{๕๕}กัน^{๕๕}ใน^{๕๕}วัน^{๕๕}ใช้^{๕๕}พระราช^{๕๕}บัญญัติ^{๕๕}กัน^{๕๕}เท่านั้น^{๕๕}พอ ^{๕๕}ราคา^{๕๕}ใน^{๕๕}ท้อง^{๕๕}ศาลาก^{๕๕}ก็^{๕๕}ว่า^{๕๕}ค่า
 สัก^{๕๕}หรือ^{๕๕}มี^{๕๕}ทรัพย์^{๕๕}ตาม^{๕๕}ที่^{๕๕}เขา^{๕๕}ขอ^{๕๕}ว่า^{๕๕}ค่า^{๕๕}ราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ศาลาก ^{๕๕}มัน^{๕๕}ก็^{๕๕}กัน^{๕๕}ไม่^{๕๕}เคย
 ปรากฏ^{๕๕}ใน^{๕๕}ราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ศาลาก^{๕๕}เลย ^{๕๕}เพราะ^{๕๕}ฉะนั้น^{๕๕}ควร^{๕๕}จะ^{๕๕}มี^{๕๕}แต่^{๕๕}เพียง^{๕๕}ว่า ^{๕๕}“ราคา^{๕๕}ที่
 ชดชวย^{๕๕}กัน^{๕๕}ใน^{๕๕}วัน^{๕๕}ใช้^{๕๕}พระราช^{๕๕}บัญญัติ^{๕๕}กัน^{๕๕}เท่านั้น^{๕๕}” ^{๕๕}ก็^{๕๕}คือ^{๕๕}ว่า^{๕๕}“ใน^{๕๕}ศาลาก” ^{๕๕}ออก

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกท้วงว่าขอให้ตัดคำว่าในศาลาก
 ออก คงอ่านได้ความว่า ให้ชดชวยกันในวันใช้พระราชบัญญัติกัน

นายถิฉจร วัฒนสินธุ์ กรรมการกิจการ : การที่สมาชิกผู้ไม่ครบ
 ใจท้วงก็คิดว่า ศาลากชดชวยกัน ทางกรรมการไม่เห็นด้วย คือเรื่อง
 ให้มีการชดชวยกันในขณะที่กรรมการว่าทำไมเราจึงใช้ถ้อยคำว่าชด
 ชวยกันราคาในศาลากชดชวยกัน โดยที่พระราชบัญญัติเขียนกัน มาตรา ๑๘ ก็
 ให้มีบัญญัติชดชวยกันเช่นไว้ในพระราชบัญญัติเหมือนกัน ไม่ใช่ที่จะ
 กรรมการกิจการมาบัญญัติขึ้น สำหรับในพระราชบัญญัติ ถ้าหากว่าสมา
 ชิกสงสัยในถ้อยคำแล้วก็ควรจะให้มาตรา ๑๘ คือว่าราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ชดชวย^{๕๕}กัน^{๕๕}
 ในศาลาก ^{๕๕}เพราะ^{๕๕}ฉะนั้น^{๕๕}ราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ศาลาก^{๕๕}เขียน^{๕๕}มา^{๕๕}นี้^{๕๕}ว่า^{๕๕}ราคา^{๕๕}ที่^{๕๕}ชดชวย^{๕๕}กัน^{๕๕}โดย^{๕๕}ทั่ว^{๕๕}ๆ ^{๕๕}ไป

ก็ดูดี เกือบจะถึงความเข็ญจริง ไม่ใช่ทำให้แก่หมกตามธรรมเนียม คนที่มี
ที่ดินจะคงราคาซื้อขายเท่านั้น แล้วไปคนหนึ่งราคาที่สูงกว่าคือราคา
ทั่ว ๆ ไปที่เรารู้ถือเป็นมาตรฐานในตลาด นั่นก็หมายความว่าใช้ราคาในตลาด

หลวงอรธพรพิศาล (ตราด) : ความทมิขัญญูติไว้ในพระราช
บัญญัติเวลานั้นท่านว่า ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วย ควรจะคัดออก เพราะราคาตลาด ที่คนไม่มี ไม่เห็นมี
ปรากฏใช้ในตลาด นอกจากเป็นการซื้อขายกันตามธรรมดาในวันนี้
ราคาเท่าไร ไม่ใช่ซื้อขายกันในตลาด คำพูดนี้ใช้ไม่ได้เลย แม้แต่จะ
เคยมีออกมาแล้วข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าไม่เอาไม่ใช้จะมีคน
เห็นข้าพเจ้าหรืออย่างข้าพเจ้าไม่ไปคัดค้าน เพราะฉะนั้นซื้อขายในตลาด
ไม่เห็นด้วยควรคัดออก ในตลาดซื้อขายในวันนี้ใช้พระราชบัญญัติก็พอ
ไม่ต้องขอลงราคาซื้อขายกัน ไม่ใช่ไปอิงราคากัน ไร่ละ ๑๐๐ บาท
จะขอราคา ๑,๑๐๐ บาทไม่ใช่ซื้อขายกันในตลาด เพราะฉะนั้นก็ได้
ความ ไม่ใช่ราคาในตลาด

ม.ร.ว. กีกฤทธิ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอประทาน
โทษด้วยกับความเห็นของสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ผู้ที่พูดมาเมื่อกี้ในเรื่อง
ความหมายของคำว่าตลาดในที่นี้ ก็อยากขอตั้งแจ้งว่าคำว่าตลาดนั้น
เป็นคำที่ใช้ได้ เพราะเหตุว่าในคำหรือคำว่าเศรษฐกิจศาสตร์นั้นแล้วตลาด
ไม่ใช่หมายความว่าเห็นซื้อขายสิ่งหาวิมทรพย์เท่านั้น คือไม่หมายความว่า
ตลาดสักเล่มออกไป สินค้าทุกชนิด ที่คนก็ยังมีตลาดของตัวเอง คำว่า
ตลาดก็หมายความว่ารวมในภาวะซื้อขายสินค้าทุกชนิด มีทั้งสินค้าที่
ขายกันได้เช่นสินค้าก็มีตลาดที่คนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
ทราบ คำว่าตลาดเงิน ตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหุ้น อะไรทุกอย่างสารพัด
ที่คนก็มี เห็นสินค้าก็ย่อมเป็นตลาดได้ เพราะฉะนั้นการที่กล่าว

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนามเดิมว่า โสมสวลี พระวรราชเธอ
ข้าพระพุทธเจ้า ขอเรียนว่า ข้าพระพุทธเจ้าได้มีโอกาสได้ฟังพระธรรมเทศนา
ของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณมุนี สุนทรนายก
เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ ณ วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร
โดยมีหัวข้อเรื่องว่า "ความหมายของคำว่า 'ตลาด' ในทางพระพุทธศาสนา"
ข้าพระพุทธเจ้าได้ฟังแล้ว รู้สึกประทับใจและประทับใจอย่างยิ่ง
ในพระธรรมเทศนาของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณมุนี สุนทรนายก
ซึ่งได้กล่าวถึงคำว่า "ตลาด" ในทางพระพุทธศาสนาว่ามีความหมายกว้างขวาง
ยิ่งกว่าที่เรารู้จักกันอยู่ทั่วไป กล่าวคือ "ตลาด" ในทางพระพุทธศาสนา
หมายถึง สถานที่ที่คนมาชุมนุมกันเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน
ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ก็ตาม และที่สำคัญที่สุดก็คือ
"ตลาด" ในทางพระพุทธศาสนา หมายถึง สถานที่ที่คนมาชุมนุมกัน
เพื่อทำดี ละชั่ว และทำความดีให้มากยิ่งขึ้น

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระชนก) : ผมขอประทานโอกาส
ขออนุญาตถามว่า คำว่า "ตลาด" ในที่นี้เป็นความหมายกว้างขวาง
เรื่องการใด ๆ ที่มีการซื้อขายซึ่งเราพบเห็นกันมากก็เรียกว่าตลาดทั้ง
สิ้น อย่างตลาดชาวไทเขี้ยวโลกระยั้งไทเหนือ ไม่ใช่มีของซื้อขายไม่เห็น
แต่เขาซื้อขายเขาได้ หรือตลาดก็บอกตลาดยกขึ้นก็เห็นตลาดทั้งสิ้น
ความหมายของท่านผู้แทนเข้าใจหมายถึงตลาดอย่างล้าหลัง ตลาดอย่างวิ
นาศูนย์กลาง ตลาดเช่นคำ ไม่มีที่ซึ่งกำหนด หมายความว่าอย่างไร
นั้น ไม่ใช่ว่าตลาดที่ขึ้นขึ้นรกร้างแบบไปของล้าหลังเข้าใจกันคนละ
เรื่อง

พ.ศ. ถาวร อภิวงษ์ (พระชนก) : ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกวิวยอง

นายสวน พรหมประภาย (อุดรธานี) : เเน่จกข้าพเจ้าคิด
ใจ จึงขอแยกเดี่ยวไป
มีสมาชิกวิวยอง

ประธานสภาผู้แทน : มีเสนอให้ลงมติและมีผู้เสนอให้แยก
เดี่ยวไป มีผู้ขอร้องผู้ทรงตั้งลงฝ่าย ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจ
ฉัย ผู้ใดเห็นควรแยกเดี่ยวไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน
ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรแยกเดี่ยวไป โปรดยกมือขึ้น

สภานิติบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าประชุมให้ลงมติ

ก่อนที่ประชุมจะลงมติ ขอขอมความเข้าใจเสียก่อน ขอบัญชี ที่เคย
มาผูกพันกันไว้ ขอขอมความตกลงกรรมาธิการ ได้เพิ่มเข้ามาในมาตรา ๓ ทวิ
ในมาตรา ๓ ทวิ นี้เองมีอยู่สาเหตุเพราะคดีเกี่ยวกับ คดีค้าใน "ตลาด" ใน
เรื่องบัญชีเกี่ยวกับ ทนมีผู้ตั้งให้คดีที่ว่า "ในตลาด" นี้คือ ก็นิยาม
ความว่าทรมาน เป็นอันสมยอมในคดีความความเข้าใจของข้าพเจ้าดังนี้

หลวงกรรมาธิการ (กรรมา) : ก่อนที่ประชุม ข้าพเจ้าขอย
สรุปที่ข้าพเจ้าได้เสนอเสียก่อนว่า ว่าควรระงับหรือไม่ เพราะเหตุว่า
ข้าพเจ้าได้เสนอขอแก้ร่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ข้อตกลงนี้ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องปรวิญคดี
เช่นเรื่องกรรมาธิการคดีกรรมาธิการ ได้แก้ไขมา เมื่อขึ้นชั้น
แล้ว กรรมาธิการได้ตั้งว่ายังผู้เสนออยู่ที่คดีที่ว่า เป็นที่ขัดแย้งกันใน
คดีค้าขึ้นนี้ว่า ในระหว่างกรรมาธิการก็มีสมาชิก เมื่อกรรมาธิการไม่
ยอมให้แก้ร่างที่คัดค้านของคณะ กรรมาธิการใหม่ว่า จะตามความ
หลังหรือกรรมาธิการ เพื่อความสะดวกและเข้าใจง่าย เห็นว่าก็มี
ประเด็นเพียงเท่านั้นว่าขอยกรรมาธิการ ทำความเข้าใจกันเสียก่อน เกี่ยวกับ
เรื่องนี้เป็นคดีนี้ ทั้งทางบัญชีที่คดีเกี่ยวกับ มีบัญชีอยู่ในวิธีพิจารณา
วารคดี ๒ ถัดกันที่ไม่เห็นด้วยคดีนี้ขึ้นนั้นก็ว่า จะตามกรรมาธิการ
แก้มาหรือจะ ความเดิม มีอยู่ ๒ ทาง ในวิธีการนี้ ท่านมีอยู่ของปรวิญคดี
คือผู้แทนจึงให้กรรมาธิการแก้ไขกันที่แก้แล้วมีความเห็น คดีคดีนี้คง
กันคดีกรรมาธิการแก้ไขใหม่ก็เป็นว่า ขอยและเป็นผู้ที่ทักท้วงขึ้น เพราะคดี
ทรมานคดีนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ตั้งคดีกรรมาธิการไม่
เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะแก้ไขคดีนี้

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นหนบุรี) : กั๋วหระเทียบที่ข่งซัดันสัว
ว่าผู้เส่นอมีให้ซัดันสอแปรรูปคักไวันนี้ จะอภิปรายจะแก้ไตนันไม้ได้ ยันัน
ย้อมคักังรักษาระเบยยไว้ เพราะฉะนั้นการท.....

ประธานสภาผู้แทน : เข้าใจ

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นหนบุรี) : ก็เข้าใจ เพราะฉะนั้นจะ
มาอภิปรายอะไรกันอีก ในถ้อยคำซงผู้แทนจังหวัดตราดให้สงมคักว่าให้
รับหลักการตามทการมาธิการเส่นอมาหรือคดเมว่างเดิมจะพิจารณาอะไร
ให้มากไปถ่วงควรรักษาวลเวลาและซให้รักษาระเบยย

ประธานสภาผู้แทน : ทท่านว่าคัก แต่ถ้ามัดคดณะกรมาธิการ
ได้มคักมา ผู้อื่นก็ซคยทจะทคักท้วงก็คักคัก

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าซชพูกค่อไปค่อ
เนอจจากคดณะกรมาธิการไคนี้ก็ไปเขียนในมาตรา ๓ ทวี ทำให้ข้าพเจ้า
ยังซ้องใจหลายอย่าง คคือข้าพเจ้านึกคักว่ากฎหมายนี้มีเพียง ๓ มาตรา
กัด้มควรทให้มาตรา ๓ ทวินันเป็นวรรค ๒ จะไม่งามกว่าหรือ ถ้ามักวี
ก็เห็นชัญระ คคดะ ออกมากมาย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ ย่งเกินวรรค ๒
ก็จะงามกว่า หรือท่านคดณะกรมาธิการมีหลักเกณฑ์หรือคในการร่าง
กฎหมายเขียนไว้ถ่างไร ข้าพเจ้าอยากจะให้สภานเขียนกฎหมายก็คต้อง
มีแยก ให้คักแยก ท่านกรมาธิการจะกรณาซ่งงให้ข้าพเจ้าทรายจะ
คได้หรือไม่ว่าแยกมีอย่างนี้ ข้าพเจ้าคักว่านควรจะเกินวรรค ๒ งาม
คักว่า ข้าพเจ้าซชอวรรค แยกคักให้มระเบยยคองาม ถ้ามักแล้วระคยัง
มควร มีชัญระ อักมากมายเยอะเยอะ ถ้ามักเพียงวรรค ๒ ก็งามเป็นช่าง
หรือท่านผู้เขียนชานูทางกฎหมายท่านมีแยกในการร่างกฎหมายอย่างไร
โปรดอธิบายให้ข้าพเจ้าทรายคัก

ร.ต.ท. สงกรานต์ อุดมสิทธิ์ (กรมตำรวจ) : ในกรณีของ
กรมตำรวจเดิมลงไปเป็นมาตรา ๓ คดีนั้น ก็พบเอกสารว่ารับทำคำ
แถลง เป็นร่างเท่านั้น เมื่อเข้าไปยื่นต่อพระราชบัญญัติจึงว่า แล้วก็เขียน
มาตรา ๓ ส่วนมาตรา ๕ ต่อไปก็เขียนมาตรา ๕ แล้วอีกต่อไปๆ นั่นเป็น
วิธีการกฎหมาย

ประธานสภาผู้แทน : เข้าใจแล้ว คุณตวงมา ไม่ต้องตั้งว่าทำ
ตามบทที่คุณเข้าใจแล้ว มีอะไรอีกเล่า

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ข้าพเจ้ามีความกึกกั้น
ว่าจะยื่นร่างอะไรก็ตาม เมื่อเข้ามาสู่สภาแล้วให้สมาชิกได้ดูทุกๆ วัน
การผ่านวาระ ๒-๓ ให้เขาเห็นโดยแจ่มแจ้ง เขียนมาอย่างหนึ่งแล้วทำ
อย่างหนึ่งกันออกเห็นสภาร่างมาสภาที่ตั้งตัวถูกต้อง ร่างมาอย่างหนึ่ง
ทำอย่างหนึ่งไม่ถูกต้อง ขอให้มันทำให้ถูกต้องไม่ให้เป็นผลสมาชิกสภา
เห็นการนอกเหนือไป

ประธานสภาผู้แทน : คิดว่าไม่ใช่เพิ่มขึ้น คุณสวน คิดเขาทำ
กันมานานเต็มทีแล้ว มันเป็นอย่างนั้น แล้วก็เข้าใจกันดี ไม่มีใครไป
เล่นตลอดไว้ที่ไหนหมด แล้วก็ไปแล้วจะตั้งไปยังสภาในราชกิจจานุ
ทินมาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่างอีกในร่างฉบับนี้ ถ้าจะพูด
ก็พูดเรื่องข้อความ

นายถิต ฐิณบุตร (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าเคยเห็นพระราชบัญญัติ
แยกมาตราที่ พ.ศ. ๒๔๗๖ แล้ว เพิ่งมาเห็น แปลก พระราชบัญญัติ
นั้นก็ให้กำหนดเวลาภายในวันใช้พระราชบัญญัติ ที่ออกโดยกฎหมาย
เวลานั้น พ.ศ. ๒๔๗๖ กฎหมายฉบับนี้ให้กำหนดเวลาไว้ในพระราช
บัญญัติ ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนแปลงอันนี้แล้ว เห็นว่า พวกที่ถูกเวลานั้น

จะไม่ไ้วิ้ความเ็นขรรวม ส่านค้องการว้ให้คร้ก้พวกโหนเ็นพวกของ
คนก้ขอได้ก้กำหนดราคาคว้ราคาสูงส้ค้อย่างน้ก้ได้ ข้พเจ้าเห็นว่าถ้หาก
ออกกฎหหมายในรูปน้ค้อยไป ก้จะม่การเปล้ยนแ่ลงราคาข้เงาเน้นอน
ม่ได้ คว้จะม่ก้ให้เ็นไปค้ามกฎหหมายเอนค้นข้เงนแ่มยท้ก้กว่า

ร.ต.ท. สงกรานต์ อุดมสีหิ์ (กรรมาช้การ) : ท่านคว้จะม่ได้

กฎหหมายพรวราชข้ญญท้เอนค้นอสร้หารวมทรพย้ มาตรา ๑๘ ให้ถ้อย
ค้ว่า ถ้ม่กำหนดว้เ็นอย่างขน ในพรวราชข้ญญท้นสเรก้ เราจะ
กำหนดราคาลงมาเมื่อโคเวลาโคนน้ก้ได้ กรรมาช้การข้ค้นได้พ้จารณา
แล้วเห็นว่าท้ค้นน้เมอ พ.ศ. ๘๘-๘๙ ข้เงนวันท้ออกพรวราชกฤษฎ
ฎีกาน้ท้ค้นราคาถูก ย้ค้นราคาแพงขน เพราะขณะน้เราเห็นว่าเพอ
ความขุค้ขรรวมจ้งได้ออกกฎหหมายอ้นหลังจ้งไปท้นอช้ ว่าจะอ้นหลัง
ไปให้เ็นผลแก่พวกเจ้าของท้ค้นท้ได้ข้ย้ราคาในเวลานน เ็นไปค้ตาม
กฎหหมายมาตรา ๑๘ ถ้ม่ได้กำหนดค้เ็นอย่างขนแล้ว ก้ให้ม่ส้ท้ท้จะ
ข้ญญท้กำหนดราคาท้ค้นลงไปเมื่อโคเวลาโคก้ได้

นายถ้ด ช้ข้บุตร (ช้ข้ภูมิ) : อย่างไรก้ค้ก้ข้ยมพ้งได้ว่ากฎหหมาย
เอนค้นนน้ได้กำหนดค้นน้ท้ของราคาไว้แล้ว ก้จะอน้ออกพรวราชกฤษฎฎีกา
เหตุเราจะมาออกกฎหหมายใหม่เปล้ยนแ่ลงไปน้ ข้พเจ้าว่าเม้นระล้ยาก
จะเ็นการข้งแ่ละม่เ็นความขุค้ขรรวม ส่านจะออกกฎหหมายอย่างไร ข้
ก้ได้ กำหนดราคาเลยก้ได้ เ้านน้เ้านน้ แต่เราค้งพ้จารณาถ้ความ
เ็นขรรวมของค้นอ้นอยู่ข้่าง เขาจะขออ้จ้ให้พ้วกผู้แทนกำหนดราคาให้
เขาอย่างสูงส้ก้ได้ ท้หรือวันช้พรวราชข้ญญท้น ราคาจะต่ำลงก้ได้
ค้นนน้ ข้เขาจะพลอยเก้อคร้อนน้ไปค้วย

ร.๖. ประเสริฐ สดบรหัตถ์ (สระบุรี) : ผลแห่งการแปรรูปคดี
 ของข้าพเจ้าหรือทง จึงได้มีกวางดิราคาขายที่ขึ้นเป็นเกณฑ์ ความจริงคาม
 ที่พระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามามานั้นถือเอาราคาตามกฎหมาย คือว่าถือ
 เอาราคาตามที่ได้ขอพระราชทานฎีกาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ทั้งนี้ถ้าหาก
 ว่าไม่มีผู้ใดแปรรูปคดีเป็นอย่างอื่นก็ต้องถือราคาตามนั้น ทั้งนี้ในฐานะที่
 ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี หรือท่านสมาชิกทั้งหลายอันเป็นผู้
 ผู้แทนแต่ละจังหวัดนั้นเมื่อราษฎร ของคน จะต้องได้รับผลร้าย เช่นนั้นก็
 จำเป็นที่จะต้องหาหนทางให้ราษฎรในที่ซึ่งที่เหล่านั้นได้ราคาสูงขึ้นเพื่อ
 ความเป็นธรรม สถานรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม ข้าพเจ้าจึงได้เสนอแปรรูป
 คดีขึ้นมา โดยอาศัยมาตรา ๑๔ นั้นเอง คือว่าถ้าหากว่าเงินไป
 ทำนองนั้นแล้ว ตามบทบัญญัติที่ขอกล่าวให้ถือเอาราคาในขณะนั้นก็เช่นอัน
 ว่าฟังไม่ได้ ก็คือถ้าหากว่ามีผู้แปรรูปคดีขึ้นมาถือเอากฎหมายในที่
 นั้นมาพิจารณา ก็มาตรา ๑๔ ที่บอกว่า เว้นแต่จะเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าเห็นว่ามีสมควรจะเป็นอย่างอื่น ก็คือให้ราษฎรได้รับราคา
 สูงขึ้น ข้าพเจ้าจึงแปรรูปคดี ถ้าหากว่าในจังหวัดใดราษฎรจะเกิดเดือด
 ร้อนเพราะการจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เหล่านั้น ผู้แทนจังหวัดนั้นก็จะ
 ไปแปรรูปคดีอย่างนี้ ราษฎรก็จะได้รับความเป็นธรรม ข้าพเจ้าถือว่าน่าจะ
 เป็นตัวอย่างที่ผู้แทนทั้งหลายจะวิจัยไปใช้ด้วย เพราะฉะนั้นที่ท่านขอ
 ว่าจะไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าเห็นว่าทำไปแล้วนั้นเป็นธรรมอย่างยิ่ง และที่
 กรมราชทัณฑ์ ได้พิจารณาไปแล้วเป็นการถูกต้อง

พลวงอรวงพรพิศาล (ตราด) : ในกฎหมายอันนี้จะเรียกได้ว่า
 ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนอำเภอทั้งหมด ถูกถูก แต่ทำให้ไม่ได้รับความ
 ความเป็นธรรมแก่รัฐบาลและประชาชนอื่น ๆ ก็คือถ้าหากว่าเราจะกำหนด

ราคาในท้องตลาดตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัติแล้วอีกกวัน จะใช้
 พระราชบัญญัติ อีกตั้งอย่างน้อย ๑๕-๑๖ วัน ฟรังค์เจ้าอาจะไป
 ซื้ชดทคนทขยันทมอไค ๑๐๐ หรือ ๑๕๐ บาท แล้ววันประกาศใช้พระราช
 บัญญัติราคาถึงพันอย่างนี้ ท่านจะว่าอย่างไร รัฐบาลมีคลังขายหยา
 บ้างหรือ เพราะรัฐบาลจะคลังซื้อในราคานั้น ข้าพเจ้าขอถามว่าถ้าจะ
 ออกพระราชบัญญัติอีกกวัน ถ้าใช้วันนั้นแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย คือ
 วันที่ ๑๙ สิงหาคม จะไคไม่มีใครต้องวันซื้ชดทกันไคเลย เพราะฉะนั้น
 จึงควรระวังว่าอีกกวันทจะใช้พระราชบัญญัติ เพราะจะเป็นผลเสียหยา
 แก่ประชาชนส่วนอน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรมราชการขอแก้ไขให้ใช้
 วันที่ ๑๙ สิงหาคมแล้วอีกพอขง

นายกัจจา วัฒนสินธุ รัฐมนตรี : กรมราชการเห็นวาทไคเขียน
 ไว้เช่นนั้นเป็นการเหมาะสมแล้ว คือว่าท่านสมาชิกมีความห่วงใยว่าใน
 การที่ทรงว่าจะมีคนไปตั้งราคาขึ้นแล้วจะเป็นการเรียกราคาขึ้นซึ่งรัฐบาล
 จะต้องใช้จ่ายราคาสูงมากขึ้น ก็เป็นเรื่องที่กังวลถึงความวิตกทกว่าเหตุ
 ผลเพราะว่ารัฐบาลจะต้องถือราคามาทราฐานทั่วๆ ไป ไม่ใช่ว่าทคนราย
 ไครายทหนึ่ง สมมติว่าทคนแปลงหนึ่งราคาไร่ละ ๑ พันบาท แล้วก็ถือ
 ราคาอันนั้นมาเรียกขงกัน รัฐบาลก็ไม ใ้พอที่จะชำระ ราคาถือขงถือ
 ราคาทั่วๆ ไปและไคไคขงราคาซื้อขาย ทงในเวลาต้องสอขงกันแล้ว
 การที่เขียนกฎหมายไว้ในการที่จะกำหนดราคาซื้อขายกันในตลาดในวัน
 ใช้พระราชบัญญัติมีสมาชิกผู้ มีเกียรติผู้หนึ่งทงว่าจะเขียนแบบอย่างไค
 เป็นการขงขงรัฐบาล เรื่องนี้มีผู้แทนนายทงเสนอว่า ราชกร ค้าขล
 บ้านหมอไครับความเดือดร้อน เพราะว่ารัฐบาลไคก็รยทงรถไฟไปแล้ว
 ราคาที่ทคนก็ไม่ได้ชำระส่สางกัน แล้วมาทรา ๑๘ ก็ให้บ้านทง
 จะกำหนดก้กำหนดไค ทงเป็นเรื่องของสภา ถ้าหากว่าสภาเห็นชอบ

แล้วสักคำได้หรือถ้าหากว่า สภาเห็นเป็นการเสียหาย จะยื่นไปวันใด
กฤษฎีกาก็ทำได้ ทั้งนี้แล้วแต่สภาจะวินิจฉัย

ประธานสภาผู้แทน : คหบดีนั้นจะเข้าใจกันแล้วที่ว่ามานี้

นายถิต ชัยบุตร (ชัยภูมิ) : สมัยซึ่งใจเรื่องความเป็นธรรม
หรือเมื่อเป็นธรรม เข้าใจว่าความซึ้งใจเราคงกำหนดระยะเวลาให้
แน่นอน ถ้าหากว่าเวลาสำหรับคนหนึ่งอย่างหนึ่ง คนหนึ่งอย่างหนึ่งแล้ว
อย่างนั้นไม่เป็นธรรม สมมติว่าข้าพเจ้ามีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งออกกฤษฎีกา
เวนคืนมาแล้ว ๕ เดือน ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกให้พิจารณาในเคสหนึ่ง
เดือน ๑ ครั้งหนึ่งวัน ๑ ครั้งราคาแพง แต่สภาไม่รับหลักการ ในขณะที่
รับราคาสูงอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่รับความเป็นธรรม ถ้าหากว่ามีออก
หนึ่งแสนให้แล้ว สภาขอให้ ทนการกำหนดราคาถ้าหากว่าพระราช
บัญญัติออกไปได้ แล้วค่อยไปก็จะมีปัญหายุ่งยากมาก สมมติว่าออก
กฤษฎีกามาแล้วประมาณ ๑ ปี จึงได้ชักพระราชบัญญัติให้พิจารณาคืน
วันออกพระราชบัญญัติ การพิจารณาคืนเขาจะต้องสอบสวนชี้เท็จจริง
โดยมีหลักฐาน เขาออกกฤษฎีกาแล้วเขาอาจจะตั้งราคาขึ้นหาพวกฟ้อง
มาคร่ำคร่ามีหลักฐานได้ค้ำยันกันเป็นหลักฐานเท่านั้นเท่านั้น รัฐบาลก็ทำเป็น
จะตั้งให้ราคาเขาคำนมหลักฐานปรากฏอาจจะ เป็นเหตุให้เกิดความยุ่ง
ยากยิ่งขึ้น สมมติว่าไม่สมควรใช้พระราชบัญญัตินี้ในวันใช้พระราช
บัญญัติ

ประธานสภาผู้แทน : เขาละ คือว่าอย่างนั้น ออกไปยากนักทุกคน
ละแต่คณะอื่นก็เข้าใจกันอยู่แล้วว่าจะเป็นอย่างใดในกฎหมายฉบับนี้ เพราะ
คณะนี้ขอจะให้ลงมติทีเดียว คือจะคงประเด็นอย่างนั้น จะเอาตาม
กรมมาจัดการหรือเอาตามร่างเดิม คืออย่างนั้น จะคงประเด็นเอาตามกรมมา
จัดการหรือเอาตามร่างเดิม ผู้ใดเห็นคามกรรมาธิการ ไปรทกมมีข้อ

สมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นดีว่าให้ยื่นไปตามกรมวิชาการ

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๔

ประธานสภาผู้แทน : ทมถกการปรึกษาพิจารณาในวาระที่ ๒
แล้ว ข้าพเจ้าขอปรึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ค่ะไป ท่านผู้ใดเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติขึ้นควรออกใช้เป็นกฎหมายได้คงไป โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ร่างพระราช
บัญญัติขึ้นใช้เป็นกฎหมายได้คงไป

หมดระเบียบวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ชัยมงคลกันย์	ผู้ตรวจรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์	”
สุวิมล สฤษดิ์	”
สุจินต์ จิตนฤกษ์	”
เล็ก จารุมณี	”
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	”
โรจน์นลา สฤษดิ์	”
โชค คุปตะวาทีน	”
อุดม พลตลสังวาลย์	”

เจริญ มัชฌิมโร
เลขาธิการรัฐสภา

เกษม บุญศรี
ประธานสภาผู้แทน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร